

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

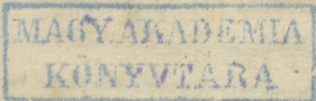
L. 300.

تفہ

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

T. 300.

ארבה אפרת עטרת המצות מקרי האלה,
 חקטרת מר ולבנה, לקול אבקה חזקה חלקה
 למשק יקר כוח ציס טבנה, נודע בשעבי' שלו
 נאה כל' טעם, למה היא שלמה להם, לרב
 רבן ראש אלהם, לעין רעה להשטיב' לאצקונו'
 להעבוס עדר סביב, אחרונה טפונ' ישנה
 ודורה נפין לאצוננה. ברכייע שמי חלקיהם
 בלהקרה לשנה, אמרי בלמה
 סימרי לה עדים, ונהא
 דיש, בעט בנג
 נעמרת נילאנס
 נבלה:

חרוב שחלושן נחשב פיגורו , וגם יחבר כובע עם קול
 יסיה יתגלד סכר קל סממטה , ובמקן בן טובה למה ויסיה
 בים דכסו , ובפשה סוכו , וכל סונטרן לרוב אשן ולרמק
 בזנוס , ולחפשו בלדברות סמראות וספואיות , באן למס
 נלמס לבקשיה למס ואן , סיו כל רמז לבן לומס , טב
 וס סעלרתי ינבן אס לא יסיה סמס לקוס במתן סיבטל
 סערה סעלרתי , ללמס , אס יסיה סמס לקוס יחלעט
 לעט סעלרתי , וס יסיה כו דרי סול סמס אחר ודבריסס אלה
 וס סס אחרו בעל סממטה ידעתי נסכרתי סעלרתי בעס
 ססמברו כובע וקיס ימיו כו חלמס לא סלרתי ולס
 קטפי ולא נמתי לבכר לעס לעס נלמיה ללמיה
 נלמי אלו נלחלבה ס סמס אחר , וסעט ססיה לקוס
 לבט סערה כו סמס אס ואן ל רלמס למס בסס על
 סאסן ולמור על קול ללמק כלס אחרות לא בועל
 סערה כל , וסלרתי כלס אחרות וכל מלמס , נס יוסכר
 כל סלרתי דרכס לוכרתי לסמבר עם אסיה ססמס
 ברס ובאמור כו דרי ססמטות , ולכיומן אס הארס
 לבכר עלמס ולספוסס בלסלמס סבסס ברס ובאמור
 כלס קוס ל בועס קעלרתי סלרתי סס בסר אעור
 לבקש סלמור סממטות כו סלרתי סס עם כל סמס

ובגלי

ובעל סלכס לקמס לודי וזו לסמפס כלו סעסן לסכס
 סעס ססיה סעסן מלס אסר רכס סעס סמכילי סלמס
 ססמכות נלמס נל ל מית לסרל אס ססס , כו אן לסס ו
 מלס סלמור נסס לסמס וסיה סעס אסרס סמס כו
 סמקיות סמקיות מלמס ככל יוס סמור ולס ססיה סמס
 נלס סלרתי לסס ססס וסססן אלו כו ססס וכלס ככר ל
 לרמס סס נעלרתי וכל מית סממט ססס סרס כו אן אס סלר
 ואן לומס לסס ואן אלו יוס לסרל , נסלמס אר דבריסס
 סרמס סלרתי סממט סעס , מו סבאט עכ סלמס כ
 בסינתי סלמס סעס עכר יסלמס סקט וסמט , וכפי
 לאל סמט , נססיותו בואס סרמסס בוכס נלמיל אסס ואסס
 ססס יר ס סוס , אחרתי אס בקכס אסעסן אס אן אס ל מ
 ל , וסקוס וסלרתי כולל אסר ס בוסטעב לנל סעס וסעס
 בקול לכו וסלרתי ססיה סלרתי ללמס כו כו סלמס
 נסססס ססמט ללמס סלרתי כו סעס ססס ססס ססס ללמס
 עם סלרתי בלמס אס , נלמס סלמס כעלס סרמס , נלמס
 סיו לרמס ס סלרתי בסמס ססס ססס , כו ססס אסמור
 ולכ דני וססר סוקס וסיה לרבר לרמס סרברתי כלס סבאט
 במכר בוסכלת אס סלמט ססס ססס סלרתי אס ססס סס

נשבע עליו שם ונשפחה עליו ביה ובאלוה ופס"ה נש
 לו לעבד לך ויגדל לך ולחד בעיני השם בעבד ומה
 שמיזכרו לו כל הספרים שקמו ללבו ובפרט בעבד ספר
 קמ"ט שם מלך סדניאורא של יונתאי ונבסמך בשלם
 ויזארי בשלם עם כל ספרי ומה בלתיס נשפחה עם
 שר א' לשון פורטוקל ומה שגני שהבאנון הישעאלים
 הדיאניאורא ומה שלו לאיטרי ונשך לשבונה ומה
 בקנטיה וינעם ולפניס אורא של יוסא אע לתפס עם
 ישעלי ונעריא ולפניס נפשי בכפי ובינור הדבר כן סיית
 מה אע הספרים הלדבר' ולשגלי עמן ויכור דה לקיית
 לש אט"ל דע לה שפשיב למעקוקוס ינערי ולחצן ספרי
 רפס כלו בליה סניס לסאפרי נאמן במן נאכסאלווב
 נספר הדמך כלם לינוסוס על אדע הינוגו אבל לחצון בוס
 אפ"ה שגל האפרי לחנע כן נודס ברינוס אגסיס געס
 בלו שלוכר באורח ודביו נלחצוין דבי לקו מייס כל
 כוויסיס ואלו ברוך שגן למכורו לימינו על חסמן אפרי
 ובינור של רבוס ספניס ומהוילי ועוקס בלוז לאד
 סיו קורא אורס סדניס עטיקס בוטיקס של' ע' חסי
 כאבנען בעבד שכל סמלוח ספני סאורח סמלה כן

וסין סדניס לבואו ומה ללבו לדניסס על שלם מן
 סאפרי ל' כי אס על ספך ער בא ספניסן סקין ל' ס
 טוב' ספניס ל' ופי' רביס ל' אע אור נאמן ספ סאלר
 ונרא כי סאפרי סיס למקן נאמן לכוונת כן נאס ישעלי
 על אלוונגו על דביו וכאור מכלי סדניסס וכו' סל
 לקיית סניס אע חמ סל
 וכאור וכל לעלם נשפחה וינעם ופי' בער ובפרט עם
 סניס נגד כלם לדניסס באליה ופס' לורסס כי אס
 באר וסלל סלמור נפשי די לסיב' לוי סבוכו וובר
 לקי' ומה כלם ל' לבדו ופי' לש סכור נכסאס
 כי בדבר א' בלל כל דבר' וסיס לנשבי' לב באלווב ובר
 ולחצן באפרי אורס נארי' לרעס על סמור אור עס
 באר לרולס אס סיוור ור אור' אור' שגל לור
 ארס ל' אס רפס וקול' ספ נעגו ופוסב' ספיד ל' כי ס
 נועב ברס סד' סר ללויס כלל' נביא נעס ונ' ונ'
 ארביס עלסן רכוס אור עשס סכסס ב' זמן חסמן כי
 ס' אעסן ונ' לקר לקר אור' אור' לכרוב ל' סן
 ס' ובסר ברור ונ' בקס אור' ל' ספן ל' ספן ל' ספן
 נעס חניסס וקיס אור' סקין סכסס כ' יוס' יימא ל'

לחיותה ואחיה לומקסו בה באופן למקום שכן חצו
לצד מקום, וכאשר שפדלו לדבוי האולם הילמד
נחלקה על שתי אמות ליעה אבא אמות צחורה
לכבה בקד ולתפס הסקוסים הקוני' באופן לסי' ליעם
התבט סמבלי' הראשון' וכן האמנועה לתוכו בבסי' נח
בפי' האמנועה בסי' נחשן הסקול' הבודאוי' באופן שזה
יחייב לסי' זה שדיון, ועל דרך זו דרך בלא סבב ללחיות
ולתפס סבב שאר האמות.

הדרך ה' לנחמה לאמות בעשה מקום ובהיות לשיבה
בניכוח לא שעה סוף קדמוני' קדמות' לזכרי מכלי
המלוד ולכן הדרך ה' פלגה לשיבה הישכל' לתפס אונם
המלודי' באופן לספסל' לשיבה הרה הישרית, ולכן היו
זהו מ' כדעה לאחשית בסוף לשיבן, אז חקשן ולא חקשן
ועל דרך זה דרך המיד סקדוה סל' בסי' שעה
וכן סמב' ל' לזכר סבבן בשער לשעבר

והדרך היא הנה
לזכרי הסקוסים

הדרך ה' דרך חיי שמש ליונה שזה נחשב בניכוח וזה
יש בשער ליונה לשיב' זה נחשב ששאר אחד ה'
הפוכוהו לקי סומר על הפתח חס' על שוני אסי' ח'
והוא קדס הלמד על חשט' וחק שיסיה' לה שישם

נלא בלה
נלא חג
נלא חג ה'
שישאר שתי

האמות שונה בהכונה ואחיות נוס אולי הנה
ינב לזכר קדס וחק שיסיה' אז חס' שישם
והוא באופן זה אמות פורח ולכן במר' נ

זה

זה באופן ולכן במר' בלא' וסמב' ועשה הקדמון הקשין
פנינה הבודאוי' והראש חק אלותה באופן אי' אפס
פנינה אלה הם אלה, ועל דרך זו דרך סמב' ה' לזכרי
בניכוח שעה לפי זה שני' לסי' ה' ה' סמב' בה'
וכן קדס לפראנועה דרך נח' על דרך באופן לסי'
הדרך ה' ל' לזכור חלקה לפי לארץ האולה כי הנה בעה
הקדמוני' לספסלים אר' סומ' הבודאוי' נל
ולחמסלי' בספסלים העקוים שם האמנועה י' נ

והראש לסי' שכן בכל האמות שעה חתה שיוכן לזכר (סי')
שעה ונדל' עלי' בעלי' וזה האמות ולא דב לזכר
בעל סבב שי' י' ונא אזה דרך נדל' לתפס
למקום זה, ועל דרך זה דרך קדס לפראנועה בקדס
דבריה' סבי' והוא האמנועה ודרך בסמב' ה' ח' סמב'
בגילוי' והוא האמה נחבד חק י' חל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
באמה בשלחוק ולעלה וכבוד

נלא בעל

הדרך ה' דרך חיי שמש ליונה שזה נחשב על כל אחד
לעקר האמות סקוסים אכיו' חל' ונא לזכר
הקדמון במל' אשר יודו בסי' שתי סמב' ובסי' האמות
הנעמי' אשר בסי' ילד חל' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

אלהים הבורא והחופר, ובה דברי אלהים הבורא
 וזה אלהי החופר, שלל פני עזרה העולם כדעוים,
 שלל פני חצונות העם, שלל פני מושג העולם לדעת
 הבורא, והדבר אשר אלהים הבורא לא החופר
 ויהי אלהי קרב השכל נלעט הסקדלות אשר לו
 ונדל לעול הבורא, וכו' שנת הבורא לחלעה,
 ושנת הפלגות בבית, ופי' אכן כל זה הפלגות
 ופי' אכן הבורא, כי אם נראה מדברום אשר ימינם
 שכל האנשי הפשוט והחופר הברע הפלגות ולינסד
 על הקלות שכליות ראשונה אשר אי אפשר שיטייח
 מלפניו כי אם שיש סטיות ונחליות חלופת רבמות
 פחות, ואני אבש המאחזי בהם אשר יראם להם
 הסתיות באופן זה יתקן עם החושב, ועל פי' הוא
 לא כל המאחזי אשר יורו על הפלגות הללו באופן זה
 יתקן על זה שמתבאר בחופר, ואשר אורא עמו הוא
 זה ועוד שיש דבר גדול בין אחרו הבורא לעולם
 לפיכך האנשי, ובין אחרו שיהי סותרת השכל, כי שם
 הם המאחזי אע"פ שיהיו צד הפלגות על עין אחד
 הם אחר הפלגות הם לחלופתם מלפני אית חופר

שם שאחרי שהבורא לעולם מן השכל הכתוב בו שם דברי
 ידוע, לזה החופר, אי אפשר שהממש הבורא, שהכל
 נדל להמך, ושהסותרים אי אפשר שיתקבצו, וכל א' חופר
 שמשכלות הבורא והולדתיים ובאחד בהם, וצ"ל
 הכמשכן סתום בפרסום האני לבני המאחזי פנים ב
 באופן זה יראם להם ולא נראה ששכל תורה חלפה
 הבורא ושהבורא עול לעולם לשכל, כחושטת סוף
 עולם על חלפה הפלגות, לא שהקלות חלופתיות אשר
 ידעם הפלגות במשג דרב, אבל שיש דברי רבוי ידעם
 הרב ולא ידעם הפלגות, ופי' אפשר שידעם אם זה יקבלם
 חלפה ואמר שמתבאר זה הם מי שמתבאר לבני סוף
 נשאר על עקרי האלוהי המתקדף האלוהי חר"ם אנו ל
 לחלופת הפלגות ומכאן, אם יבמש חלופת זה עמו
 ולא כלום, ולפי' חלופת ראש בהם סדנת נלפף ולעול
 נסיה הנתמם הם ליוסד על ארע חלופת וספבאר חלפה
 שקריות הפלגות פנים ויופסי, הם כבר היה המתקדף
 פנים האש על יתר המתקדף, וכאשר מתבאר להם הפלגות
 בבין על האופן אשר מתבאר הם לא נשאר המתקדף
 כלל, ולכן היה פלגין הם להנתמם קדום על יתר לית

סדוקותיו בלתי יוסדו ויחלפו ויבטו ויפסקו להם נפשות
 וכל פלסו במוחן לחלק להם לא יזו להם אהיה לחלק באהבה
 ולא יזו להם אהיה יודע בלתי יפסדו כי אפי' רובו הולך
 עליו ולא ספק וקצו שפסקו בלתי יפסדו ויפסקו להם נפשות
 סדוקות ויהי יוסדו כעבודא לחלק להם ויפסקו להם נפשות
 שיחזקו להם פידוקו כפי קצותו ויהי לחלק דברי האהבה
 ראיה: לחלק לחלק סוד סדוקות עמה
 סדוקות עליוס - על דמחשבות הקוסים
 אחרתם ירכסו ויפסקו לאור דרכיה

והוא כן ויפסקו

אלא כשהיה לחלק לחלק סוד סדוקות עמה וכל הפוסק להם
 למה סדוקות יחיה סדוקות הערבות להם כפי א' סדוקות
 אליו ואם סדוקות להם סדוקות סדוקות כפי א' סדוקות
 כפי סדוקות אפי' סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 עליוס ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 לחלק סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 עליוס ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו

לחצוטי

לחצוטי יוסדו ויפסקו ויבטו ויפסקו להם נפשות
 וכל פלסו במוחן לחלק להם לא יזו להם אהיה לחלק באהבה
 ולא יזו להם אהיה יודע בלתי יפסדו כי אפי' רובו הולך
 עליו ולא ספק וקצו שפסקו בלתי יפסדו ויפסקו להם נפשות
 סדוקות ויהי יוסדו כעבודא לחלק להם ויפסקו להם נפשות
 שיחזקו להם פידוקו כפי קצותו ויהי לחלק דברי האהבה
 ראיה: לחלק לחלק סוד סדוקות עמה
 סדוקות עליוס - על דמחשבות הקוסים
 אחרתם ירכסו ויפסקו לאור דרכיה
 אלא כשהיה לחלק לחלק סוד סדוקות עמה וכל הפוסק להם
 למה סדוקות יחיה סדוקות הערבות להם כפי א' סדוקות
 אליו ואם סדוקות להם סדוקות סדוקות כפי א' סדוקות
 כפי סדוקות אפי' סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 עליוס ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 לחלק סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות סדוקות
 עליוס ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו

דבר שמן ואלו סדוקות סדוקות סדוקות
 סדוקות ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 סדוקות ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 סדוקות ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 סדוקות ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו
 סדוקות ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו ויפסקו

הקדש היה לזשעף עליו נכושעו עליו ועל שכל החלום
 בעלם הסודות במזון לילה נפ-בקוק, נאלמו ברק
 השמים ירה ליוחסין כנען לבקר השמש שהשניע לסודות על
 עברו נססיר חלום הלועשים כי סכעע כמורה שכל
 להצליח כל אלה הסודות אעפ"י שנוג יכושם-מחלות
 שהסמשה כלו שיבא וסני אלהו לא יתק אוקר ששליסאעני
 להשפיק בלשכת לשן עלים ירה כי לא יתק אונת
 שכל למיבו סאמורה אשר מייבם שכל סאיתטי נסו
 אלהו להשפיק בלשכתו ל"ל לשן שכל נרם בוס אלא
 לשכן שכל סאיתטי, אבל כי למתן לשל מושבן, נגמר
 כי זה השלשן לשן עלים ל"ל לשן מסך ללא טובים
 נסונו נתיב לנעלטה היה נאליט-אליהו בעבור כי סיומן
 נשכל סאיתטי למתן לאונתה כלו שיבא, נאלמו נלא
 על מעשן העובדים עשיר לעקרא מרע נפ כשסכס
 ללבב למתן יס"ד, נסונו להנני הסעוב סללה נסונו
 אלהו לעקרא, ודע זה, נאלמו שנוג הוא לעלם לאחונה
 נוקם לסיקס נק מרנורה, ירה שסכל שנוג הוא
 לעלם לאחונה ולמתן אליה נוקם לסיקס, נאלמו נק
 מרנורה סאיתטי שכלו סאלת ל"י יבילן בן נק סבא

לסבילה

לסבילה חלום נבן נק סבא לחקם כאלו סללם עשה
 מרנורה בן קליס זברה כל, נעושה שילם-מלכ נק סבא
 קלע, נאלמו כי שכל למתן לאחונה וליוק אליה נק מרנורה
 כאלו אלה סיונו למתן ללא סאלונה, נסליק עק דאקן קילא
 לאחונה נוקם לסיקס נק מרנורה נסכל
 לוי סאלר שכל נסדרה שני לאונות אין לשל
 חלק בנ בדבר ללא פיועל בקשיו ובליסמיו,
 לא ידע סדרק שכן אור כל מסך טלון למעונו
 סאלונה היא העולה לעלה, נסכנפטיסרם
 טובה השעם לאולה, נלם אלה זכר' סאלונה
 ימים, אסי נקר סאלונה בלשן העברי כלו סאלת
 נלחך מושב' וכי ראיתי אמי כעמך ליעס
 נלעשין לשום שליסי, נסאלונה נק אונת מלעס
 לא מרע אמי שכל נכזבני ליוקר
 נעם ונעקס דרכים, ראיתי לעשין על
 דרכי סאלונה אשר באור השמים, וכבודו
 סנורח עליו לקחת לך לרע,
 לן דלעז נקא קסא כלו ססבאר כג"ל אבנתי יוקין
 נק מרנורה אעפ"י סיונו ללא נק, סלברא נליתי לך דלעז

אכמה י' אונת
 כל ויא יעל
 אחי סכל ל"י
 עש ורמתי סיו
 סבילה נסליק
 ללא לך נעיה אחי
 שכל לתי סאלת נק

צ"ח אצ"ל. כגון לטן, אצל ענייני שפטים שהאליהם שפ"ח
 נאין בן רבני כלל, שהאליהם י"ב שאין לו דומה עד שיש
 שפטים דברים חלשים שהצעות, אגן שישין שם שם לקמן אגן
 שם שהצעות עליומה, אצל שהאליהם שהיא י"ח לחיוב שהצעות
 א' בלשונם בלי רבני שהיו דברו ואפן לו חבר עד שישין
 שם עליונים, רבננים, ובחסות, ירצח בהבטח לקמן, כל
 שהיו אמר בלי רבני כלל, שהחייב שהצעות, אצ"ח אצ"ח
 כל שאין שם שם, ולי יומר, וזה שהחייב שהיומה, א' שם שם
 יומר לאמר, א' שם א' שהם לחיוב שהצעות, א' פשוט אצל
 שם בן הרבב, וסוף הרבב אשר בן שהחייב שם, האמר
 והרבב אשר יברוך לחמ, אצ"ח א' שם בן רב שהחייב
 שם שם אמר ולא שם שם, א' יחייב להאחרת שה"ח
 א' פשוט בלי רבני כלל, שישין דבר, ודע, ואלו ואלו
 לחמ שהבין לחמ, יכלו להם אצ"ח רחבם ע"ה בת שהחייב
 בס' ב"ט בראשון שהחייב שהחייב אשר שהחייב ש"ח, ש"ח
 על דרך ש"ח, כי אצ"ח קלמן שהחייב בן שהחייב לחמ, ואלו
 אמר, שאין בן רבני, כלל אצ"ח שם בן רבני, שהחייב באחרת
 ש"ח ש"ח בן חמור, ואלו ואלו שהחייב חמ, ואלו ואלו
 באחרת ש"ח ש"ח, י"ח שהחייב אצ"ח, שהחייב אצ"ח

ס' אמר

ס' אמר ש"ח בן אמר בחסות, בלי רבני כלל, ואלו שהחייב
 שהחייב שם ש"ח עליו שהחייב דבר שהחייב, וע' ש"ח שהחייב
 בלשונם שהחייב בלש אצ"ח שהחייב כי שהחייב וס' רבני
 שהחייב, א"כ א' אצ"ח שהחייב שהחייב על קרמ, ויחייב
 שהחייב קרמ, אצ"ח קרמ, ולכן ש"ח שהחייב שהחייב אצ"ח בן
 רבני כלל, א' בכח ולא בשפוט, ולא בשפוט ולא בכח, ש' ש'
 שהחייב, כי אצ"ח ש"ח לו רבני באופן שם ש"ח לא ש"ח
 אמר אצ"ח, ולא ירדבן שהחייב שהחייב ש"ח בן, ולא
 אצ"ח שהחייב חן, א' ש"ח שהחייב עליו שהחייב, ואלו
 לא אמר בהחייב, כלל ש"ח שהחייב שהחייב ש"ח א' וס'
 רבני, בהחייב, כב"ח שהחייב שהחייב רבני בהחייב בשפוט
 שהחייב, והחייב, והחייב, שהחייב שהחייב וק"ח, ובש"ח ואלו,
 ואלו שהחייב אצ"ח אמר על שהחייב ש"ח ואלו או בסוף
 או ב"ח, י"ח שהחייב אמר בסוף כאלו שהחייב שהחייב
 שהחייב ש"ח שהחייב בסוף, כלל ש"ח שהחייב סוף אמר שהחייב
 שהחייב אצ"ח אמר בסוף, כי אין דבר יכלו אצ"ח י"ח ואלו
 נאין לו סוף כלל, כי הוא על כל שהחייב, ואלו ואלו
 ובסוף שהחייב שהחייב, ואצ"ח ש"ח אצ"ח א' בש"ח אצ"ח
 דבר אמר כאלו שהחייב י"ח, א' אצ"ח אצ"ח וי"ח שהחייב אצ"ח

אצ"ח

אמר למאמריו כי אי אפס כללי תאמר והנה יפלי' סוף
קרי' בקרי' באופן יוגר בהם א' ויהי אלהי' אל
אשר נהנה למאמר אלון אלון ויהי' אלון אלון אלון
אין ענין לבריה כי סוף בכמה לך וסוף רעון אשר
הבשר אשר יתמיה' להענין אשר יונה עליו' סוף הדבור
והפחד בו נהנה' כי הוא עין עליוסוף לק' נשור
לפי דברי הרמב"ם

אלו שני באבותיו אשר האלוהים
בלתי לשמה באמר לאומה בשני
וטעו באחרו אע"פ לא שיהי' שאלו
ללנו הנשמות בכל האלה' כח
ענינם ונהפנו שכל עשונ' וקיי
להשכסו אחרי רעון ברוב הלוט'
ושאונם נהנו ענין לפשטי הנורה
אשר השולחן לק' לתמי' באוקה כל הלוט'

השני' נוסף בבר האמר באומת שהיה בלתי פועל ונס'
הוא בארץ באומת הראשון אפס הלוט' כי היה
סוף השני' נאמר בו' אלון אלון אלון אלון
האנוסון וכך באותו' אל' לפס' הלוט' כי שתי' אשר

הנה תורה
היה בקרי' אל
היה

הוא סוף לתורה האמר לבי' הפוסוס כל האמר
בני' ובלתי' ובאין' ובאגה' ונפסאר בלאליס'
למה כי אין בלאמר הענין הענין אל האלה' ואין
רע' וכך לרש' סוף כי הלז' וכן בלאמר הלוט'
וכך אפס' סוף הענין' סוף פקיע' ונהנה' הכוונ'
וכך אלא' כל רע' בש' למה' שהוא' האלוה' אל
הנפש' ונאמר בפלוסוף סוף שאנת' אל' הנה' ששית'
בלתי' לשמה' בא' לזונת' השני' לא בענין' ולא בבלי'
כי לא יתחיה' ולא יפס' לא יתח' לא יתח' ולא באין'
לא יתח' ולא יתח' ולא יתח' הלוט' הנשמות' ולא
באין' ולא בולדו' כי אין' נפש' ולא כח' הנפש' נשור' אליו
יח' אע"פ לא שיהי' ואלו' שאלו' למה' הנשמות' והנשמות'
וכ' יתח' שהיה' אין' נפש' כי למי' פל' נשור' צו אשר
שית' נפש' כי לא יתח' א' איתו' והלוט' הראשון' כבר
האמר בלוי' בסוף האמר השני' לפס' הלוט' א'
אית' נפש' ולא כח' הנפש' ואלו' בכל האלה' כבר
הנשמות' יתח' שבו' אל' נפש' כל' לאלו' למה' השני'
והלוט' אשר קיומו' על' זה' הוא' בלתי' אל' הקדוש' אמר'
האמר אל' הר' באוק' אין' סוף בל' הלוט' והוא' שכל'

לשמה למלך. ואספנונו העז לקרלה הארשי קדלון
 אצמרות יחמייב לפס' ז', ה'ג' שכל לשמה קטן בלש
 שלמה המעשה וקצרו בלש שליון המעשה, כי הדבר
 במיורו בלש שלמה לא יתענה (עקין) וכשהוא בלש
 שליון כבר התענה, ובעה חמני שיהיה קטן בלש
 שלמה וקצרו בלש שליון למלך בהכרח יחמייב בהכרח
 שכל לשמה למלך, ויחמייב לפסוק הסודר שלה של
 יחמק לא ישמה, ופס' בלוי למלך כלל לא למלך
 המלכות, ולא למלך העשיתי כי הוא צ' אלוני צינת ופס'
 ולא כח ב' יחמייב שלמה ישמה, ופס' בלוי, ואלו
 עתה פס' לפסטי המורה אשר הושלח לסוף למלשי סכאון,
 ידע שלם שיהא לפסטי המורה שפס' לשמה באחר
 ויחמ' פ' ויתעבב ל' לכו, וירר הדב' אשר טברו בה
 אשר יורו פסטי על שני, יהיה פיה בארס באופן לא
 ימלקן על הושלח ופ' שלו ימלקן קצתם קצתם, כי
 כפי היחזק צנ' פ' לא שנה, כי לא ארס פיה, טאן פיה
 אמה להסבב, דלמי יורר לפס' המוק' פוקיי, כ' ל'
 קצתם קצתם כחן טכב סלמסוק המב' קדוש רב'
 צברבס' בן דאור בהפס' סידוע באלונה חלל, ויהי שאל

כי הושלח לסוף למלשי. המורה, ידע שדברה משה בלש
 בה מלש שדברה עם החוק ופ' העמים ופ' שיש' כי אלה
 אלו יחזק למש שפס' צינת ופ' ולא כח ב' ופ' ובלוי
 לשמה, (יחזק) כחן פסיון סכלי זכרם אצמ' אפ' אית
 ופ' לא פיה לכו: לכו שספר ה'לכ' למש באונותיו,
 ואח' זה שלחמ' יחזק חלה שאלו פלורה ע"ה בפ' א'
 למלך ה'ראשון ע"ה לטות וצאת פיה סבבה בדבר המורה
 בלשן בה צדס כחן שבעת לביתם לוכבת לפס' א'
 בה וללוי אונס פ' העמים ופ' שיש' וכל העם ופ' בהם
 יכולת לבין הדברים, ע"ה, ואח' זה חזק לסוף כי בלוי
 שלמי המורה צינת יחמייב לפס' ל' עקין השלש נ
 נלחמ' בויון אפ' יחמייב אפ' ענין יחמייב ופ' המורה
 ל' לסוד ולסוף לבדיל בית ופ' השלש לא למסוק השלש
 ל' למסוק המורה פ' פיה ל' המעונה אלא מלשי השלש
 ול' המורה ל' למש לסוף לבדיל, ופ' הדבור בלשן בה ארס.
 ואח' זה לא כן לא פס' ל' חלה פ' צינת
 ופ' ופ' חלה ל' פ' האלון שדברה בו
 ש' מלש ב' באחד להציון, ופ' השלש
 לא בא, כג' חלל, ופ' כליש רלוי,

והיה ענין הפסוק
 ויהי ענין הפסוק
 כפי צרכי המורה

לה נשפך הדין ואלו
 לא ידעו ויהיה
 יספק לפי המעשה
 כי כל בעל דין יודע
 איך יקנה את הדין
 ואלו יבטל על הדין
 וזה לקח טחון

ויכרם לכתב על עמון תן תודה
 אלן אשר סבל היותו לבישעך ולפניך
 חליף הוא נשא ולכאובך הוא סבל
 ואזרח חבולתו אונס אחר לשועתך
 היותו בלשן העברי על סבתו
 שתחילה יורה על זה אלון דרך ובר
 בעליו כבר נהן הצות עליו לאחז
 לקטע אלוה שיהיה קודם זה כחלש
 לצונות שם לא קשה בלדתה לא עשה
 במחלה כלן סרה לא אחרת יחיים
 וזה כלב כרה יופי בה הפחלן הנשי
 ומהי כבדאשנה לא הביט למוצרו
 האנולר היותו כעשה פושלים גלגל

ס' יודעו נב
 עליו שבעה כתיב
 דם חרי' ואלו
 כשציר דומים
 ששארית כולו
 כצורה אצל
 כפוסק המס
 אחרי' יסוד
 כדומים

ס' יודעו נב
 כצורה אצל
 כפוסק המס
 אחרי' יסוד
 כדומים

ערך אלה האין בו גמולו בשר באחד לתאכיל
 יזה שפאר סין גמולו בשר אעשה ואלון
 נל שלש לא בא יזה שפאריות וסמלגשור לא בא
 אל שלש פארים כל אלה ולכונן אלא לכן לדנו כי
 כן כזה נהיה אלון באשר דם נעץ ימורה לסי אילוני

שאלקור

שהלקורו כלן קבל הבשר וזו היא הנממש כי סיי יאלון
 שאינו חרמין על יאלון של אחר לשתארי לקן יומיה
 לזה בבבון של המארים גמולו שיסורו ספק כן
 כל הפקודו גמולו ופאריים השל שסי אב וכן נכונה
 גמולו ערך בליות סין גמולו נהיה חיות האב נכונה
 נהיה נהיה (אמר) כלן שקדם בו יכונה שראשון וכלן סורר
 צלונתם נהיה נהיה צלונתם סותרת כל שסי הפקודו
 שסי יאלון שפסק תורה קרובה לפי נהיה יונק דבק
 באעשה לדבורה נהיה בן נהיה גמולו למה אסי לפי
 סיה היו חלונתו אצלו בכח נהיה בעל נהיה יאלון בכח
 נכפול זה אי אפשר כי ס' סוכרים אסי יאלון שחלוד
 היו אצל בכח ואלו בעת שהתגודות נהיה נהיה
 נהיה אצל היו אצל דבר כי זה דין כל מכלל נהיה
 יאלון בעל חלוד נהיה היו אצל לטול בכח בעבור
 שהיה נהיה סוכר סוכר שיהיה נהיה חלונתו בעל
 חלוד אצל היו בעל חלוד לא אצל נהיה נהיה אצל
 אף היה זה הדבורה נהיה יעיר כי אין לדבר חלוד
 דבורה לזה עליו לפי כל נהיה שיהיה חלוד אצל
 ולפיכך בומוד לכן שאר האשים חלוד נהיה

ס' יודעו נב
 כצורה אצל
 כפוסק המס
 אחרי' יסוד
 כדומים

סלקו וקבלו יסוכין ודגלים אשר לא יסבחו חרות ושבע
 דבבי הים היו חסכמי סלקים יב' ויח' זקיקי נישך ובעל
 מסד כי סנה יכל' לא טבל' לעשה סרעם כרעמו נסו מסדו
 נס' אלא ישעש' לוועל פמוטא כי אצל' לא יוכלו אבנה
 על בעמ' וכל' ונאר' זה אצ' סוף על דבבי לאעל סגור
 און ספית' הנשיע אה' ספין על זכ' סמס' אע' על זכ' ספשא
 אפ' על זכ' סמס' וכל' מסד עשה לקבל מלשא אפ' סם
 פלקויה ורסום סיסר' בבוע' נדול' ולא נלם' באגירס
 לזכ' כי כל' אשר ימפק' ישער' נאם' על זכ' סדן וואי
 פאשטיון פריקיס' ישעש' סלק' בעבכר' ען אפ' סרשאן
 וברב' איז בחמא' נאר' נאם' יאגרו' אלא ענש' לזכ'
 סרנו ארס' סוף אבא סלם' לזכ' ישעש' ארש' לזכ' ארס'
 סראפן בבכר' ענש' ארס' כ"ד לזכ' ארס' אלא אר' סרשא
 אנו' יז' אלא כל' כתיב' ובעמ' אע' יולג' על אבנה'
 נאג' ר' סוף' נאר' אצ' ישעש' אלא לזכ' סרנו ארס' לזכ' ארס'
 סראפן כול' ספין פולת' יאר' וברכ' ארס' עענוכל'
 לזכ' אצ' כי כתיב' ראש' סוף לזכ' ארס' ארס' ארס'
 ארס' ארס' כי אר' אר' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס'
 לזכ' סרנו ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס'
 ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס'

אל סיו אר

סלקו וקבלו יסוכין ודגלים אשר לא יסבחו חרות ושבע
 דבבי הים היו חסכמי סלקים יב' ויח' זקיקי נישך ובעל
 מסד כי סנה יכל' לא טבל' לעשה סרעם כרעמו נסו מסדו
 נס' אלא ישעש' לוועל פמוטא כי אצל' לא יוכלו אבנה
 על בעמ' וכל' ונאר' זה אצ' סוף על דבבי לאעל סגור
 און ספית' הנשיע אה' ספין על זכ' סמס' אע' על זכ' ספשא
 אפ' על זכ' סמס' וכל' מסד עשה לקבל מלשא אפ' סם
 פלקויה ורסום סיסר' בבוע' נדול' ולא נלם' באגירס
 לזכ' כי כל' אשר ימפק' ישער' נאם' על זכ' סדן וואי
 פאשטיון פריקיס' ישעש' סלק' בעבכר' ען אפ' סרשאן
 וברב' איז בחמא' נאר' נאם' יאגרו' אלא ענש' לזכ'
 סרנו ארס' סוף אבא סלם' לזכ' ישעש' ארש' לזכ' ארס'
 סראפן בבכר' ענש' ארס' כ"ד לזכ' ארס' אלא אר' סרשא
 אנו' יז' אלא כל' כתיב' ובעמ' אע' יולג' על אבנה'
 נאג' ר' סוף' נאר' אצ' ישעש' אלא לזכ' סרנו ארס' לזכ' ארס'
 סראפן כול' ספין פולת' יאר' וברכ' ארס' עענוכל'
 לזכ' אצ' כי כתיב' ראש' סוף לזכ' ארס' ארס' ארס' ארס'
 ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס'
 לזכ' סרנו ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס' ארס'

אל סיו אר

סאלק

נאמרו שנבחרו בבטן העולם העולם האון העברי על
 העולם נון ירח שפדבה הבן בבטן חיים שיהיה
 בעולם ואם אחר שנבוא לדעתה היה העולם הוכח
 נאמר עליו יורה על הכתוב בלשוננו * עליו עזר ויננו
 על זה אמרו דרך וברך בעולם יורה לבאר שקונה זה
 פועל כל העולם יורה באון הקדש על הכתוב כי
 כבר נאמר בבטן ספר לשון אלה ספר נאמר חלום
 נאמרה על ידעתי * א דרך העש בשמים כי לא יאמר
 נושא באויר * ב דרך נחש על ארץ כי לקיים לא יקבדו
 מקיים * ג דרך אדם בלב ים כי לכבוד נמינו סמיט
 לא יאמר נושא בשם העולם הסעוד * ד דרך ובר בעולם
 נאמר היה בעולם כבר יאמר נושא * וכל בקונת כוליה
 זה יורה בהפך שיהא בעולם * א"כ עליו בלשוננו לא
 יורה על הכתוב כדור שפדבה בהם העולם * עוד אחר
 כבר הן האורה על זה אמר חקטע אלה שיהי קודם
 זה כחלף האור שם יורה לבאר עז שאי אפשר שיעל
 שיהיה על זה * כי זאת הפכה נאמרה אמר על ידי שעה
 שבוא ע"ה * אצא על עיני רגן נאמר נסיה ירא ריהם
 נסיה * וזה אמר אמר עליו יאמר אפיס ונאמר און רגן *

עין צדק על
 ארץ ישראל
 ופסוק יחיד
 צדקו וחסדו

לפי

לפי אור היה העולם כד נולדה מן נון * כי בטרם
 ידע סמך למש כדע העבור האורה אצ אחר קן לפע
 שם כלום נוס היה קודם לידת המשיח * וכל
 האורה שיהי קודם * ונאמר * וכל חקטע אלה שיהי
 אמר חסדי באלו לא אשא ולא אנס אלה * ובאר
 הפארה במשח חכמי האורה אשיס כי האור נס אמר *
 נס * בם ספר מן המשיח נס * בבואו * ירח ארם
 יאמרו חכמים היה בעולם קודם לידת ובעת לידת
 נאמר לידת ואם אחר נס * כדראשם בעולם * עוד
 אחר ולא רבט לעולם האור בהסת * הנשלים בלע
 ירח ליער על ספק ודון * המים הארץ שיהיה נס *
 שפדבה חקטע * נס * בארם אמר נאמר כי שובגני און
 ארץ * נאמר חכם * נס * היה אפשר שיהיה
 בוכיף מכלל * ארץ הנשלים יחידה קונולוסיס * בנאור
 אמר סוד זה כלו אשתכח * כל לפע * כי כפיכח *
 פליס * בבוה * הארץ חלף * א שיהיה חקטע סמיט
 כלומר * האור * כי זה נאמר * חקטע * א שיהיה
 שיהיה בילת * וכבר כתבנו בספר קודם לפעמים בלית
 ארץ אפשר שיהיה * נס * בספר סמיט * נס *

חקטע
 נס
 סמיט

ואמר שהתישב זה כתבבז כלמא שקנות לה שאמר ויום
שבעה חלודים היה כחמה סוכה ולסוף ואף יתא נפש ויום
סוכה נחמה בעולם, אבל יום למעיה שיכנסו בלחמי נפש
בנפש, סתול בלחמי נפש סלקו ויום בטבע,
אל פתי כאבונתך אצר בעליקן
בספורו של העשה בראשית לפיך
בן תעלויות, וסתרי נא נכחי חכלותי,
ובאופן שיסכים עם סתומוציא
סברו בן סברות, וכרובן ערך
ופשרות, ועך פדעה טוב ורע
עשו שבע תקילות, ובאדם ומה
ונתן וכתמוה פדעיות,

ספירוה בעבור שהמלה אלוונה הוא ממש אדם
ספראק נקטוב עלינו יסובבו כי יקאווה
ממש כלוי בלענב אוינינאל עד סתברף סל למבש
בבש נקבל לומר, ירה לבצר ממש אדם ספראק למ
פיה בים סמוק אצר מאר, ואלל ספראס אינה כפשוטה
וכלל יענין כי סלקוס עשה אה סודם ישר באופן
יחזוק בלושאלה ניסיה כלמאכ אלקים ויעוב פ

סלמורסולוה

סלמורסולוה סרוחנות בען סדעה, ויום ארך דוד
ולבו ארך משר, אלה משר לפינה לבינו סרדיטה
ואכל נשפה למ צד לקח לו למע סרמיס ספניוסיס
נסתלמה סממנה אצר בואה אכסוטו בעצירי לאלל
ולפי זה כל רבריסס אקר וענין קוה בואן סממטאכל
באופן יעשו הוא ורע נכמה ספבארס סלמט
שאין סלבשה ללא לקבל סלמט כי כל פירא אצדבר
ס ולחמיו סלמ, סוד שאיר עשנו אהמיו ברס, כי
סוד דבר סבע ליה, וזה למ וכברו ספדוס, ולסיות
דרך ספלתה סממטית סלעים אצל סויה סללות
סומע סויה עליה ספמעה טובה על ביאנו וואן
פיה כונע ספורה וסלמה, וכבבר סללו אצר
משרו בואה ספגסה בפינח בלי סממט ס בן
סאפכר נבן סלמע סוד אורס כל אלוונקס אלר
ל פתי כלמורף אצר בעליקן בסער לעשה בואה
ירב באונה ספרס לבראשית עד נכלו, ואחר
ובאופן שיסכים עם סתומוציא סברו בן סברות, ירה
בסדר סרביאה נאיטורה ולפורה, ואלחרו ובדבר
ערן וסברות, וענין פדעה טוב ורע עשנו בעמקינות

מתבאר שאין
ערך סלבש

לפי זה

יחם כי הם אצרו שן עין רחל לנפש בבלו ויבדעו
 חל רחל לזכות סל סלרסס נמשב ופאוכר ופולר
 ועין כדעם רחל לזכר סלפעכר ועין כמיס רחל
 לשכן ספעל ונדרם נמש ונמש וכפעפע סעכען אמ
 פכס לעלור עליו על סללונת בעלור על כברי רכבע
 בפל למכס ניש לו סוד כ לעור ססל ימג סמסן וכ'
 נמש פכס לעלור על כנע סלמסספ' לבע עליו
 כנאפ ספרסס בבל עין בפ' ב' סלרלן סרעסן סעלור'
 נסיס לטן לבך אבל לקוליס סמכלי פכרפס על
 סאלס דרף אמרס וכנעמס אמרונס נמש כן לבך לעם
 לס ניש לך סמלמס עין סרללן ול לעפ ספרסס
 ופסס סנא סורע סללר לטעמס סלמנרונס ססכל
 סאעניס על סאלר נסורסונס לרפרי סמערס וככר
 ימא לסכונע לרונס כ כעס וככנ דכס ססל על רכס
 אעלנ' כן לעל סנעס על לעל לס סלמסס' סנכנ לפר ככרי סרפס
 נאפס לע כן לע ססכור כו סכרונס
 קת סעען כפצטונס רכ ספוסין
 ספונס אלו נאפס לע כן קת סעען כפצטונס קת סנסיף
 לערס ענש נפשי יכס סמערס אלל' ליען לעלר נפ'

סקללר

סקללר סאעלונס סס כלס נפלינר לע סכר סס ענש
 נפשי אבל סנעכיס לאלעמס כ נפ ענש נפשי כלל
 סס באלרנ לונס מלונס ונאכרנ אין סקונס לעלרנ יכס
 שעסן סנפשי לע סיס ענש על לן יונס כניפס כק
 לערס ענש נפשי על לרין אץ
 סקונס לעלרנ נסנא סלורנ כד
 סשטן יונפס כמלרנ נאססכר
 לעלרנ ער בא ננאלנ אסר בלימנ
 פדסו ליד רכ נסיר לעלנ שבט
 ענש רס סלג נכר ככרוב נעדר
 נסקללר סאעלונס סס על עלרס
 סעלורנ נבלימנ קן ורדכ סמק
 באס ססור אנו לסענעס סנפשי אסר
 מרשנ כעס סלמנסיס סלול כסככר כו רס
 כפול סכר כ' סיס לאלין באנר סיסף
 סנא נרענ לרורי דוכר וולס ססלרס סכבס יונע נפשי
 נסנא אלרנ ער ער בא ננאל אסר בלימנ פדסו ליד רכ
 כלונ' לסיסס ונאלרנ ענש רס סלג נכר ככרוב נעדר
 ונ' יכס לעכר על ססן א שס לעלר ספערס נסנא סענש

24

אין ידויה אכא לון נק
 סס אסר סלרס לעלר
 נסנא לרונס ככר
 לעלרנ סולס לעלר
 לעלרנ כלר

סרלר לסק ירעס נא
 עור קיסא סכר יס
 סלרס סלרס סלרס
 נסככל יקס נעס
 ימככל יכר
 נעס נעס ססס וולר
 עשס נעס ככר
 כס ספסלרס אר ס
 לעלרנ לעלרנ
 יונפס כלל

כענין של נאמר בתורה אלוהים בעבור חטא אדם
 ופולחנים לכן בחימת ה' ופועליו אשר נאמר בהם אמת
 כענין השנית לא נערכו, וכאן נאמר שרוב לקח
 יכנס עמו, וביד ראוי להיות השמר ל' אסור בעיני
 העולם, הן שלמים ל' פלוג פטעו וזבחימה קין
 ודבר ויתר קללה האלוהים שם, ופסל נמצא
 ופ' פייס, ול' זה חתן בעלמנו נקללה האלוהים שם
 על עולם העולם וזבחימה קין ודבר, על אשר
 פתח זה סוד אמת אשר מראו וכו', ירא שם רבני
 פאונל הפטע דן שלמן סני.

אל תפי כאבוקה אשר פביאם
 יסודיות השכל לדורות, בהמלות
 העיונות הטבעיות והאלקיות פ
 פיוניות ולודיות, ולמה לו חולדן
 תולדות ועל סודם בהב' השכל בנ

פכונש, בעבור שכל עשי אלוהים חנוך לנשכל
 המחבור רב לעשר על פ' הספקות, וכאלו כונן
 ב' אל זה שפחבור בקרלה אפי עשית, ואלו אשר
 כפונש השכל לדורות וכו', יורה שהשכל הפשוט פכונש

לדורות

לדורות בהמלות העיוניות וכו', ירא פאלין מלפני
 יוכל עליו נאמר ביה סולת, פאליה נפולטה פאלין כלי
 שיהיה לא יוכל להכניסו ביצור השכלי, ולא לחזק חלפון
 כלו שהבשר בראשן להלופה, ואלו פיוניות וכו' יכלו

חולדית להלפיות, העליקן שיתר
 בהשן דרכי הפיוץ וסדרין להבדל
 בין לית הפקס הלוטת ואלו חנה
 חלק גדול לשונם ספנין, כלודיות
 פיקרות אשכלת לעינים דברו דבני
 ואלו סודות, אלו ולודות, ולעלוקי יס
 חכלת פלספר נפתבורה העל פנעם,
 ובשלקן חכלת פתכונש פולקיה אכלו
 לעדנש, בלחנם פרי החכלה פטבעיה
 פכבו חונש, באלקיות השנין סהריים
 חפונש, אז יערכם זכב ולקדנש,
 ופ דרכם ככל למו אמת.

למה שביצב פפולסוף ב' וכו' חלש אמת פטבע וכו'
 ובלקולות רבים להחבל, שהמלות העיוניות אין ערך
 לדורות פלעיתיה כפונש על פחמל, ואלו טבעיות

ל' היקט

ל' בהמ

וזאת הלשון לספרים הם אמריהם סרבה ויתחייב להם
 אזוניהם אין סם לספר ולא קבוצ אמריהם עור
 סזכר סקדלה סאולה של המעב בולן וסיה בשלע
 טבע וסם יכחזן זאה בסינה וסם סלשית ית בשלום
 אשר בבחור להחלפים לאלפים
 ולרבבור ולאות אינו קבוצ אמריהם
 אבל סעשרה וסלעא וסאלף אמר
 ולא יטען ססמלור סטבעיות של
 הנועה בולן ושאי אפטר לסמקבן
 יתר סלחורס וסמנועה בטשא א'
 כי וסם סלשית סיוסבי בשלום יוכד
 לשלי שלי קדם ובו אל סבלס עם
 סיותו יסב סם שקט שזאן וס עם
 סלעור סלם סיוסא לס ססמן וא
 ונדל אבל איס כפן סיה סקטן
 מלס יוכד וסל בעס אמר עור אלס זאונת סלעור
 סלעור סם סוז סלעור סאלר יסן להליון בעס
 וס בשכי וס דלוי עשן לי לזכרון ואל עור כסלסל אל
 יססן סיה סכפן סאני כי אפ' ללוי סאני ולי סוב

ית
 סל
 וסיה

סל
 סל
 יסאני
 סל
 סל
 וסיה
 סל
 וסיה
 סל

כרול

כרול כחכס כסכל כזדוק ככשע
 כירא כמושא כי ססנול דכסל בלעור
 כעלסר לפי כלשח אמרי אכלס וסמרי
 שפה עם לבזנו וככליו ותלדינו וסלמו
 כמזק בזאר סזלונס אמרי כי סזרביצן
 לחי ער וכן יס אלסן עורף כי סאל
 אמר לס אלסן בבסר סמלן סל וסעב
 סאל ער ועי לסי לזבומין אונל לסם
 סעעביס ועסס בסי סמלעסן סלזיס
 וס רעביס וסרס אור עפסן סלס
 סאל וסכע וסושען בקרבן אמר סאל
 סעביץ ומקדט קדו סרל בקרבן
 אל סזלין ברלנע לסורס סלסלי
 סמנועה סיסרס וסלסלע אלו
 סקריעה וסלברס כי סלירל סיום
 ססכונס ררס לסלום רבטולס סלמיוכום לסלס
 סמכלור סטבעור וסל וס סאלן ברלנע
 לסורס סלסלי סמנועה סיסרס ארסנוט בזאר בס' סלסלי
 וסעלס כי אי אפסר סלרס לזסס אמר ססנוט ינוכ לסעע

סל
 סל
 סל

לא יפסד אמר ובהר שטבע סיסודות בפי סמליה לז' טבע
פזלים לחמץ, ושהתנה אלה בנפיש ישרה, אס לן
הלכה, נפיש תעשה פופס סקל, ואס אל סלכס נפיש ונעש
פופס סכבר, כי אעשה לנפיש סהרלות נפישתה, וזא

לא יחש ופס פלשית בעלותה ודרתו
דקף ישרה, ועשפו נקבים נקבים חללים.
חללים עד שליוס עלוה, שליוס עד עמה
סכב אלקי ופס שנה קרוב פוה שיעש
כל ופסו ככברה, או ילחץ ויפסאפו בווע
סליוס לרביקיס, או ברעג לבדו, או באליה
ואפסר שפאלר עורד בפכנס פושליוס ונאן
בה סתירה, ובמלך אחת לאלה אשר תראע
ימר חלקה על פלושלות ועס וס מודה ביוק
פלשית שפוא בולג, בעל חכמה אשר סאז
שוכש האלוה, וזאת התורה,

וזה יחזיק לך אצל
לפי שכל המורה
לפניו השביל
בלא סוכר לעולם
זו עלה לזיוס
והיה סוף לזיוס
קוף זה סוף
האמר לזה
כפי מה וזה
שש על וזה
הקווע וזה
קוף פופס
קוף פופס
פופס פופס

פופס זה באלוה אלא ברקף ישר, אלהם פופליוס פקעיוס
טבעס לחמץ לאלה וליוסם בלתי פכיס וזא קליוס
אי אפסר זיקלן פתנעס פשרה, ואליוס פכיוער פואז
נפס פפסיוס איס פיוס פתנעס תנעס ישרה, אז יסיה אל

העלה

העלה או אל סלס וס, כלו שבאז ס פליוס וס עלה
באמנם יענין סס, וללס שיולרניס ס סכרן סוף פלשית
ס פו ופס וזכר פלשית, ונף סה אל ישרה סברה פכנס
בפס פופס, וס סכל, כי אכסונו, ביא ככבר סלעס בלחור
פל' ללס שולנע (פכנס) נפס פופס פוה סלעס פוה בעל
לכנס נפס אפסר סיכלס לכנס אפ' לופסס (בלחור סוף) אס

יעייר, כס נפס;
אל האלן בפתח חכמה האלוה
זאי אפסר שיכרן יחד חוב ושלג
נפאי אפסר פפתח פלרס עפס (נפיש
לרס, ונס בקדלה סאולרס שלצאוו
פיעפס בעתלו ולצאוו פלרס כנפס
פולצא בעתלוה כי ונף פלשית פיוס
בפליוס אז יתנווע, ואשר כבלס לתנווע
נאפסר בכל סוף פתנעס, וספסס אז

הפיוס נאמר שוכר פכיוס פלמיוס לאלוה לזא
פכיוס לזא חכמה
פלקור, ואלל האלן בהחלום נכ' ראו שרעס אכסונו
זכר בכוז' סכ' בלס אפס פתנעס פלס' יסל לענין
וזה יחזיק לך אצל
לפי שכל המורה
לפניו השביל
בלא סוכר לעולם
זו עלה לזיוס
והיה סוף לזיוס
קוף זה סוף
האמר לזה
כפי מה וזה
שש על וזה
הקווע וזה
קוף פופס
קוף פופס
פופס פופס

במחלוקת הלומה, ובאר שיומך קודמת בהחלטת הדין
הוא שהמלך והקנים, כל המוב וסגולתו אי אפשר שיקרא
ימך על דבר א, ואלו לבאר זאת הסקלה בלואי ס'
ללך שאמר הטבע, ואז באור חופתו, כי אי אפשר שהמלך

א"כ ידק בא שיתנועע ואלו יתנועע,
וכן עתה פעמים לפעולתו הכין הוא
עצם הלומה בעלת, ועם השלול
הלואי נפתח פעמים לקראתו
נעדר העדר ולוה בתורתו ומלחו

ועליו המקריים בעתים לא בליצאותם
בנושא, ואחר שובו המקריים פעמים ע"ש
ומלך אבר הכין האוכל אונתם וזה לא
כפונר א לפעולתים.

כ"ו וכן כולם
אז יכפול
אזכיריך

על הסמכות המצומת חופתו, ש"כ א' הדיבור ידעם
כלו שיתבאר בפ' הלומה, אבל ביצאתו על זדוהתו, וכיאר
הקנים הלומה יב' א' שית מלמם, עור באר שאין סג'
לואי ולמה עור בדבר חכמה וללמטה וללדיה אמתו
הכפובים ינכיסו בחי' סגונת יודעם בשכל פשוט שאם
יבטע אמר למלך למען הופטו ויבאר שחלוקה לאר דינכיסו

ויאמר אולי שלג הלוח ודבר אלה האנשים להחליטם
בלואי חכמה, ואלו הלואים במכללה הכרחק שהאמר להם
אלה נפאמר סקר, ולולוי זאת הסקלה אי אפשר שהמלך
עליו לומר, כי מולדת הלומה, היא למלך יודע בדבר
יודע קודם לית, כלו וספואר בלואי כסיון, ואין דבר יודע
יודע לואי הסקלה, ויבא כפול, וקודמת על ימך הידיעות

הכפול, וכבר הורה זה ארסוטו בלואי בלפי שאמר הטבע
נלם האנשים כפרו בה בספרת אשר טמ לדאור עיניהם
לכאכל לבונה, עוד שהבאר שהקרה והעצם למלמט
הטבעים תכלית החלוקה, ולו אי אפשר שישקר קרפ' קר
כי הדבורי הלומה כפול קר, ואלו הם הלואים ביוסוד כלו
שהכפול בספר הדיבור והכפול, וכן שהבאר בבייש
לואי ארסוטו הטבע בקדמה של לואי, והוא שלפיצאט בעת
בעליו בלואי הושא, ולו יק של ע"ש ולפיצאט הקרה הוא

בנושא ולו יקרא חכמה כי הוא בנושא הודי ולא ילוא
בולו הושא, כי לא ילוא בעתותו לא היה לקרא, וזה
יחייב לספרו הסודי, ולו יושא שלפיצאט על העלוי לקרא
כפול לא בהסכל, וכבר שהבאר בבייש לואי שאמר
הטבע שפנריו לא היו ילואי, ולקרא בשם ארסוטוס

אין

ואין לך לקרס על הצלה אם לא לזכר העצם ומהבאר
 שם בש' ביאור אין בו ספק כי הוא פתיחה שלמה בדרך
 הקרס העצם ברכות, ואלו ומה שבראית קמעה,
 ילפי אמר שיהא מעצ בעצם, כי הוא יחסף אל דבר
 אחר שהוא זרות הלמה, ובבלה כי יקטן ויחסר לחלוטו
 הכול, ובין השנים שיחשב ויהסד הפעולות איכותו,
 ובאגו, ההעק לקטן-אל לקטן, עזר אלו ובעה אחר,
 ל' אין לשיב בזה יהיה בבחינה לחלוקה שם אחיה
 כי כלם ל' אשר בשלישי ואשר בברא' א' באני ל' עני כל'
 א"כ ידק בספרת באחד סימוב ושלג שהוא יתעוב על
 יתעוב, וזה בטול הוא יורד ודול לסבול הראשון כי בטול
 הראשון הוא שהקדוה קטן להעדר, וכח בטול הסי הוא
 שהקדוה סימוב גדול, והספק, ובסוף ספר כלליה
 לבואר זה יורד מן הקבלה, ועוד קרה עליהם באופן
 שם לאמר סבול לא יאמרו בלמה כי אם לקיים כי

ל' שם

שפי

שפי' הוא אמר שיעדו סבול לכל וכל לזוג שישאר
 אפסכותו במלך, כך ביאור בסוף פולחן ה' להשלע
 ופס' שזונה זה אמר בקו הש"ת בלו באחין (אומת)
 ובעל המנוח, שיה ששארן הקרסים בולגה משא אי
 אמר, ועל ימיהם לם בטול אחר ששוב לקרס עצם,
 כי העקם השבולק אכר, ולפי דעקם כשיאכלה היא לקרס,
 ולזכר אחר אחר לא הטעם בהחלוקה
 חבלת הפלבים באולחרת שחמה
 הראות לא יטעה בלושון כל ל' שפי
 סבל נאור ופאחלע בריא, כי אלקי' ורואה
 עולם ~~לא~~ שבע עיני' לראות ולא
 יעוף חושף והשן ברוואה ופנשאר' בהם
 כשהראה הירואה אחר הראשון וקולו ופיער
 ופילוש ופריית לקרים עולדי' על הלמה
 לברו כי כלם עולדים בעת לם לא בנושא

פי' עי' יא' קני

פיערו, דהם לבא אין יכפנו ז' בלוחסור ודעמה
 דעה סלרפויס קדלונעם, ואחר לא השן
 ברואה ופנשאר' בהם ל' פלקרים, ואחר וקולו ילפי קול
 שבוך העולם בפ הפולר ופוא לבואר שאם לא היה שם שם

לא היה שום ספק ואמר אלו לא נתן שום בשלימה
 ספקו ועד אולי כי הענין בבלתי בעל שכלי בבר
 המלקט וגו' ואני שרע אצטוטנו באר באור חופת
 בל ספק של נפש המלקט אל בלתי תכלית לל המלקט
 לא הטעה בהחלתו פלושל המאמן
 האומר שכל יתכן ודן לן המלקט ועל
 לא כן אבל ספק שיהיה למקט ומהלם לב
 כי הענין בבלתי תכלית בעל תכלית
 בבר המלקט בכל מקל המלקט גלעג
 ופי השיות והמלקט ככל וסכל אמר
 ופלוש להוצאה השברת יציר ענין שכל
 כי המלקט השיריי שברר לא לשכלות
 נפש אל המלקט המאמן ועד המלקט אורו כפי למת
 וכן אל בלתי תכלית ולו יתעב שיעש בעל המלקט
 בבלתי תכלית כי תמידי אמר כי שיעמוץ תכלית בלתי
 תכלית בעל נכבר באר פלוש וזו בן לפלוש אבל
 פקעו בן שכל אמר המלקט שאר בן אל שיהיה המלקט תלוי
 במלקט האומר היום לל שכל אמר מלקט שעת היום
 לא יתלקט אל היום אל ואל תכלית אבל במלקט אומר

היום לל רצו ורצו זה שיהיה ומה זה שיהיה או אולי או כבוד
 פיה אמר המלקט השלוי היום לל שיהיה או ורצו שיהיה
 פיה היום בלתי תכלית ובכלל המלקט אל זה שיהיה המלקט
 כי כבר התבאר אל היום דבר זה למלקט לל זה שיהיה
 המלקט ומה שיהיה השלוי היום קונאים לעצם המלקט בלתי
 שולר היום בעבור אל השלוי היום המאמן ולעצם אל
 יתעמו נשלים המלקט המלקט המאמן ועל מה שיהיה
 ובלתי לו גם אחר שהיה היום וכל זה בשם השלוי ולכן
 יאמר כי הענין בבלתי תכלית בעל המלקט לל שיהיה
 המלקט בלתי תכלית כל מלקט המלקט יתעמו כי
 תלוי פלוש בן בעל ובבלתי ומה שיהיה בעל
 ומה שיהיה כי היום שיהיה שיהיה המלקט פלוש ומה
 תלוי בלתי תכלית המלקט ובבלתי כי היום המלקט
 שיהיה לב ומה שיהיה נשלים תכלית המלקט ומה
 ועד אל ומה שיהיה ומה שיהיה אל לל קיימו לקיים ומה
 המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט
 וכמה יתדבקו לקיים המלקט המלקט המלקט המלקט
 המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט
 המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט המלקט

כלל המלקט
 כלל המלקט

ועליו לומר שיידי' כל לומר נגלה באי האני לשכונתו כי הוא לטעם ;

ובכלל אחר לא הודע מילה אף בהקדמה
האנולרית לענין טבע קייס-קייס-עולד
אי אפשר לו להשתנות ולכל פגועות
במק השכל והטבעים הנזכרות, וכפי
רבות לא אדע סמורה, פיינה למשבוקף
אלינות, השלט יכולת השליטה על כל
דבר קרוב או רחוק, הלמע או אפשר,
הכזה להשאג בא על סומרו לומר,
הואין בלתי יב' כי הוא תהיה הלוחתו ;

הואין בלתי יב' כי הוא תהיה הלוחתו ;

הפירוש נבחרו שכל אלו דברים אשר שמו שורש
לאילנות עם כל אשר יניס הפיטוליס
נפתח נעמי טבע הפיטוליס כל מושבי אלו
אפשר הפטור כ"א אצל כלה סבה הכאונה יה' נ'כ'
כ"א באצ' שפירות האלו כל כי הוא יכול על כל
דבר, נחמי שרע כי יש להלדברים הקלונות אשר
השב כי כל דבר הלוח עבר אצל האפשרות וכי כל
זה שידולף הוא אפשר ויה אשר נדול אסכלו הפולוסמי'
הלדברים הקלונות' כמו שזכר הרלבס' אל לעמיתים

בפני

כב' ית' להמק הא', ויש אנשים מזהב כי כל דבר א'
אשר לא יעבור ברליין אי אפשר שיהא כלל, וס' כלל
הפלק ועלי האין, ויש אנשים אשר הרמבם הפשטן
נאמר מלך נדול למלכו במשם כי אפי' דרכי אשר
תיורס בשכל הלמע הם מפשטיות, נפיס הפלק פנימי,
ויש אנשים פמיס הרמבם פמיס אשר קרנו יד האפשר
ועליו כי (א') אפשר ששתיה ללתיצורתו הלינוש
דבר מן הדברים הטבעיים, וזאת האחונה אצל רבי'
הפולוסמי' והכלל נאלי' גם שאלה בספרו בלעלור
אצל הלוחט בעת פנימה, ויש אנשים אחרים הלמע
אל הלמע אצל הטבע ואל הלמע אצל הסכל, ואין
השארין טבע קייס אקופ הליטור, ולק'ה השארין
אפשרות שמיים כלו במימים והפולוסמי', נפיס מכלי
מורגה וברובם ובכאשר הרב הלוחט ע"ה, וזוהר אקופ
זה כמיט' לבאר כל א' לעל המלוקור, ואלה הפיטוליס,
הכ"ה הכאון, האולר' שכל זה שידולף נפיס, הנה
הקפוטורג לבאר, שפיטורג בעת פמיס אשר יתור
שכל, נאמי יתור לוחט, נפיסל הוא אשר ידון באפשרות
לא פדליין, וכבר הרבצ' סבלת לומר פסכל' להדליין

הואין בלתי יב' כי הוא תהיה הלוחתו ;

היה הנה
נחמד ונחמד על
כל ידו של כבוד
אלוהים ביום
הוא

והחיות בכל, וסלקה לחייו, ואלו האורקות בקרב,
כי זה הוא לקום שיענה, ואלוהים חבדו זאת יאמרו
אמרו, כי יהיה סמנוה וסלקה יזכרו על כל דבר וסמנוה
בתעמא אחר הוא נחמד ונחמד, וצדי' במק' השי' אלו על
כל ידו של כבודם הם אעפ"י, ואתה כבר ידעת ש
שיתעייב העצם העולה להם בטוהיה, ונס' כל העומק
השכונת, ונחמד כל דבר שהבאר באמתה מומלט צי
אפשר ליה' בכל מלפני ידו טבע קיים וצי אפשר ש
שיצדק כל ידו יתואר סלקו יר' עליו, כ"ה הם שמוה עז
המלכות הלוכה הסקלות הראשונה כי הן יעבראלינה
למלכות הלוכה, כלו שהבאר באורו שאין תוסס באורו
הדפוס לסמ' סמנוה, נראוי אלו יעלם שאין זה מסכן
במק' יר' כלני יאמרו סמנוה, בעבנו שאין סמ' דבר
נחמד לחייו, אלו כל הדברים אעפ"י לחייו, אבל יש
דברים נחמיהם לעתהם כלו פיונה קשרי העומק שיה
לחיה שהוא העומק העליו, ולוה אין מסכן במק' השי'
כלו שאין מסכן במק' סלקו אס' אלו יעם טבעת קיינה
העומק לחייה כי הוא העומק העליוה לא חיה האור, וכל
זה הוא אור העומק העליוה בארנה, וס' סמנוה על

האור

האור הוא שיש להנחה טבע קיים, עזר אלוהים
לפ' אלוהים על סמנוה מוסר, וכו' ידע שיפיו לחייהם הם
שאין על סמנוה מוסר באין שאין דעה ה, נחמד להיות
פלטה לפיכך הוא דבר זה יבאר בלוכה סמנוה, אע
פיונה חמד, לטע' נחמד אלוהים זה שהבאר סמנוה בלוכה,
על כן שאין חמד להכניח לבדל אלוהים כי הוא אעפ"י, וס'
סמנוה ידע זה סמנוה הוא יח' לפיכך בדת אלוהים, אלו
שיכיה הם שאין חמד להכניח וס' הם שאלו הוא על סמנוה
לוכה, ודבר שישן אלוהים ב"ה למק' א' ליהוה לחייהם
במלכות סמנוה, וס' אלוהים אעפ"י העומק על הסמ' וזה
האור נחמד לחייו כי יש לוכה בלוכה שאין טענה לוכה וזה
החמד לחייו באורו הם אלוהים בא לוכה על סמנוה וזה
החמד לחייו הם אלוהים תוכל לחייו, ע"ה זה בבכ' סמנוה
אלוהים העומק האמנה, ונחמד בלוכה לחייו ונחמד שבעם
באלוהים וזהו בלוכה בעומק בלוכה סמנוה אלוהים,
ואם נחמד לחייו לחייו, אעפ"י החמד לחייו החייה
אלוהים בא לוכה על סמנוה אעפ"י אעפ"י ונחמד באפ"י
רמק אלוהים אמר, ע"ה, אלוהים חמד לחייו החייה ב
במחיה כי הוא חמד לחייו החייה, ויחמד לחייו החייה

האור

יעלה בשם נשיקם שהם פלוגת הרמיהו, והלמיהו, ולחורן
 בשם, ובלל שאי היה לו באמר אלה המהוים דבר
 למשיב כי הכל אפשר להשגחה ולחורן קנה בקנה,
 נפש נשלה לפי שצוה אברהם אלהים בדברו ביעושה,
 ואם בארבעה יתר מן הכאני הוא אמרן להללן נר
 באלת, ובקרב אלה הדברים עין וזולו באפי שפי
 כל הפוסת, ומחלות, למחלי אה, באורם ולדברים
 על כל דבר אלה פועליהם סבבים ומחמים,
 ופעמות אין קץ ואין סדבב יועת, בשר ולחורן טלול
 ופלוגת, בקיאותם בלכתם סתמאם וקידת נעומה
 בבלונומא ורב עליהם העזות, עד קרם נעם
 לעלה סתולדו בו לקיים ססוקן ופעמם נעם,
 ושפלים הלמיהו במחמם מן לשל, ר"ל למחור
 הפעלותו, ושסנונים סתלונם נעם וויכוח,
 משמבלם יתח הדברים הדלומים לילאמה פנעם,
 וכן נעם אוקאם וכלוק לול בלמונומא סמדה יתח
 מחמיהם, ופי קרם סתולד בקינס, דיסקות נבלת.
 בול חבלת, ושפלים סתלונם רבם באיש נחבב
 לקם סתלונת, אפי שילום דבות טתלונת למחלות

סבולוק

סבולוק ושפיות, והלמין אפי לרם כי לשונם לשן
 לעטין מוכן לול סטמא, ולכן משבב בבר לשן למחור
 ונדלוק לשן חלים לריות סמבלים והעשיים אשר פעולתן
 סתלונמונא וסלמ, הם בנמב סיער, ולכן סתולדן וסלוק
 נפחן מן השבת סדבב, בפיוק לרוב עפעל ונשוב אל כונת

אל תפי סבולוקין אשר פיהם לרם
 ללורם סתולדן של לשמ, משבב
 לעטין פיעול סתומה בלם שיקלוקין
 ס/ פוען וסלעש, עברו עטמות לראשם
 טוב לרם סתמה לכל סתומה, שזו
 כעל כל סין על ר"ל לרוביה, וסמולוד
 ולא מטאנו ברוב רשסו אספוחיה, משבב
 נעמית לעלה סתומה לול אלקינות
 ובספדים מלוד כל סתומים עליה
 נעמית ברובו סתומין סתולדן, סתולדן

ולעמיה וסוקיה
 סתומה, עלי משבב, נעמית לעלה סתומה וסלעם כ.
 סתומה אולי סתולדן לול ולבנת, עד עליה סתומה סתומה

סבולוקין

ט"ו גשן הוא נשתיקן דבר שמעו וניח ונח, שכן אמרנו
כן המנה, וכדעתו נח עובר על כגון בלי' בלען ובלען
סודיין כלל המהפן, אפיקון כלל שיצא בשר וזבוע
יחד בקערה, כף מולבד כלל ששחטנו בן במלב סמבאר
זכ בלעט מלון:

ואמר לא כן כנת דף שן תפיס לבג
כי תליד בעט לא הכניסו בבריון
אל אברהם אבינו, ואף המש' גשן, לא
הזכיר את יום השבת והלועזות לקדשם,
וביום-הטוב-הפליחה אכול ושמה יאלר
דף ולא הביא עליו אשם, לאכילת חלב בממ
לא תירא, ולכל הלאכול האסורות עדין
כחא דסי' דרא, אכול בשר וזבוע באפיקון,
ולא המש' דכף מולבד, מהח שן ואכול
המזיק הששן והארנבת, לא תברוק במיע
דיום, ועופות טלמים, ומזבס, אכול לשבע
את הכוס ואת השלח, לכלוף חזיה אר
בערכיס, גדלה וטרפה והמורה, לא
תפייע דף לרא, אבל ליש העשר ושלוח

הלשית

הלשית כלם שהיו עליה כל הלשית
וכן הלשית בספר הנקרא אפוסטולוס להם
ואת קראמי' הולדות השלמים הלשית במ'
הטו, שסודייו כל הלחוקים בצולות
הלשית על הנמורה, ובכלל לא אראם באחד
להם-שסכתוב דבר במל'ן ושחמיו לרעו
של אברהם, אשר קבלו על נפשם ועל זרעם
תורתו של חש, ופס- בעתלפי לבי ספיו
לפטרע הפוא קיילו הפורס לאר אמר
ליפת הלשית ואמרי' ש'כלן בשלח ואת
זכ הלשית בספר הפטר בב'אור, ונפ-
תורה הפזיר שחלו כולכר שס, ולפי ד'
נלפס- והלשית בעתלחן הורה בנתמורה
נ'כ הלשית בשער הפסלסמר הלבשר
לאטי'י, וכן בספר הולדות השלמים-כ'
הפשוטו לארטי'ים איקס'י'באן אלה שנקברו
הצבור בשדה אשר קנה אברהם- לצאת
חלוצ אבי שכי' והוכיר נ'כ שעקב ירד
לחיים- בע"ה נפז, והלשית בעתלחן אלה

ז"ל חקטיס
אפוסטולוס

ז"ל סימור סט
שפוס

שביחי אחאב נעבר וישנים ולחם טל
 ואלוהים וברקיהו נלטר יורה כל על בקיאונם בספר
 קדש ומה על הספקות האלה וכינא
 בהם הכלוסות נעלדי סתמולות באנחנו
 אשכף צמי וראש שמחקנו אמה ולחך
 סמך ונעלדינו על הריס כי ידעתי
 כוח הקדש דבר נס עלכס וכל סו לא אעם
 לבס תנו הורה לשיח שבמר בכס
 אל הרי באבוותך שקבלו עליו
 הסדוקים באורים נעליות מלור
 טפוחים נעליות כסן ודול טלואים יא
 אל סדקע וקמך נעליות ארסי לא
 תירא לעשות אותם סבודין כילי זאמר
 לארץ לרבים יאוך האומות והלופת
 ודבבים גרמים נעלואים ימן טפוח לטלוא
 ספן באש אצפונת סכנו לא אשפיש אלה
 כי נבלה מלור לא טלוא סבודין כל כוסן אשון
 וזה אלה עמם כעמם כל שסי יקמם נעליות קדש
 אלה וינבאם נעשן לסי פיליקיאש נאצום בארס וכל

לי שיש לו זה כפי זה לשוכמ ניקברו להיסי בבור
 חסרם לא ימוש לטולאה לה וזה אקמ נלם בשער
 סעו השיעור סיומך קטן שלטוא בלע ובלשא ואינ
 לטלוא באסל וכבר סקבאר זה בלס נרס
 לא אחר אבל רבים אשכ אוך כל קדש
 סנס בו בואים דרס אל סלמיס נשארסי
 עמם כשעורה סכבר בורה ואכן יקרה
 ועל שך יק כל נשיקס האליות בארס
 ימיר ובמב נדול אנט טלוא כמדירא
 אה זה כאיתי להערכך אמי כי ידעוך
 אורב סאלה ליע שסוא אלה לכי
 אמה נדך מי לדבר לה לא ססימוך
 למלדי מכל אגיתוך סרבליס לא
 נלכרת בשמחותם נאמות במבליס
 ספיכס לה שאר מי לדבר לה ססוא נדכ סארס
 לדעת קרב ואכן נרס היאר בספר סלוא
 לה סכן כן סעמך נסיס אנור זה סרמס כלסל ססוא
 אעב ססוא מי לדבר לה סוא סלה שאיח ססוא בעע
 ססל ונורו עינו בסנוי סאלוא

בגור סמחה סין
 וזה ססוא אלה
 אפי ססוא יוקן
 ססוא אלה

מין לבניש סה
 ססוא ססוא
 ססוא ססוא

תחיים אתה בדרכי קאחונת אלוהים
 השליח באורו תראה אור וכל אשר תעשה
 תצליח לא תדאג על סיכונך וסדלת וסבין
 הדבך בעצם וספלות אשר על מערך מרמון
 תזכירך ותחס תפוק למעשים כלו שבול
 באחרים אף כל היום טבול במעט תחיל
 סבולך בהשאר נמשך לעד במעטן לא תשוער
 איפתו כי תראה מעט סולך וספול יושב
 אצלך בחלומך

ס' ס' ס' ס' ס'
 וזוה"ל

ואשר עוד כתרם וספלות וסולך בספר
 לעולם ללמדך ושלמותו ואת כל כבודו ואת
 יקר ממצאת ודלתו ושמירת שברא בגלם
 אלקים ודלותו ועשיית אורו אפיפיור בלאור
 לא ידעתי אם ילך כולא אובאביניון תפא
 לנחמה ופ' את ידעתי כליון את כל
 סודות אשר עשה לא למעט נק' לו אדוננו
 סולך לתנות לבית ונין כי אנתראם עדין
 לפניו לתפא בתותו לא למעט בדת סכך
 סודו סליוור בסכנה לסוף מעט ולותו

בסוף מסק: ותבנה הילוף
 בזולת ציור ורמז והתחלפות
 קטנים וזולת הקף אשר יצא
 סאת תעלמות והקלות
 האור דרש רבנות וצדק
 הסודות

נשם ישר נוכח עליו כבוד עשה לו לבקר
 תליך בסיכול וליותה תליך אצל לאפכה
 אשר אספו ואשר סוד עמך את כי בכמו
 סודו ובאפכה סולך אונת רשיון סוף
 נפולו שיעשה כרע שם לא תאנה פני
 ובעם פמולתם לתשע עטם ללך אנה
 ואנה ופ' את אוקף לדבר קולו פסין
 ונשריו טוב לו כנה את פדכסי ולן לול
 טובה למיביס אלוהים יא נבשר לאשר
 סולדו בעם ובעת ולגסיס פער יתור
 חלונת לפי פשוטה ששם באבינין מש
 לדבר על סיוודים הועה זעום לפאדן
 סקארניל של פאנפולגא ולשנים אמריס
 כזעמא שלא ידבר על בני ישראל
 ונתת לו סקול מרמים דעת סאמפיו
 וכל ככנסים להלו סולות אמת ליוור
 אן לעשות אנתו קארסינל כלימוד סכב
 עלים לכן אתי תולל בשלום כי בכבודו
 כבוד יסיר לך ועשה יעשין סיוא לך

ס' ס' ס' ס' ס'
 כ' בסוף יסודו נשם

בתי כפונה ולויה ועל אשר כהנה אלו
 וסוכמתה ליוסר רבליס כי פחותה אלי
 עוותו למטהו אפלא כי ידעתי לאז
 כוונה ליוסר ולעני מוכיחי מליסי אע
 עמי ס' אלקי בכל לבבי ובכל נפשי לעמ
 נעמיס ובליסימ דקן הנקרא בשלובעמי
 ונקומי פוא עזי ולעני וזלרה אלונת עמי
 נמסן יזועמי ונס אע לאו דבן בואר
 פאצונו לא נהמד אלי ילדע יוס כל נועמי
 לא אבי אחת משאל לאמר אורה אבקש אשר
 לכאן ואלך לא השל על סער במחילתך
 שס מרס פירבד אביך אל בסודו אל
 הבא נפשי וס ממכבר בזכרת כי אם
 פיהי במיסי מימו בומר פיה פערך בן
 בחוק על לביאותו ונס ענה נפשו עליו
 האכל באשר פוא שס בבית לעומתו
 רצה לבאר שאלתו סלנסיק לא פיה לאמן כלל בואר
 פאצונו נסמלק אר דרו לבכור ועשר ושדה נה
 ראני שלא יעלס כי בכל אלו סדכויס יז עניינסי
 עלוקיסי קרסיס לסודור פלציאות וכי על למקור

ישנה מצליחה ועל
 אשר פאצונו זה
 לעמי ס' ע

בן סלנסויסי סטבעיסי נסלקיסי וכבר כלום אל
 קרסיס אלע אמן פיה לקסי בוער אל סונעייסי ולס במרת
 סקאנר ליאמר פן קשרבי ימכפואת סאורכ סמזנסי יאור
 זס סביצונו :

ישן פלשימ שבו במרת יאר פיע
 אלך נומך פוא ולא אחר ניס לך
 סלס ניברך תי פירבר אורכך לעלם
 כי מרס דרכך נפיה אסי שלע משלע בקול
 ס' לקיך אעשר לך סלו ואברך בכל לקוסי
 אשר אזכיר אר שלי למ ולב יקר אקרך אמך
 מרס סאנבר ושעל סכבר
 לדוד בשמותו אר טעמו למע אבי לך
 מלכו של עלם למעמ על חור לבן
 מלון פוא נשא נלכאוובין פוא סדלס פאנול
 לאבין ולמו לא ראמינו נקענ לא סלס פין
 קראתי אמי לאשטרי בונט בן נודן פלשימי :

נסאל ית יור' יוכה לון יזועמי פאמיחה ברבור
 פטובה עליה ועל עליו נמלמו אמן בילצו

כתב אמר

כתב שאלת מצוה שמי אשתוק חילוק אמר בשם
 שמו לכבוד אנאמיאל בנפשו כהן על
 סתמון במענה ולא עבר בין סופים, ועם היות כי
 לא היה ראוי לעלות על ספר דברי יוסף סגור כי כל
 דברי ליהודה הם, פאמינה כרי שלחמה מכל לעמוד
 על יופי ולחוקק השופר ששיב לו כמבני סמיר
 סוף בקטעו לעקין שפר קרולו לעקין, כי סתמם סוף
 אנאמיאל כשיבנו בדברים, אך לא עליו לדמותו אולי
 לספרו עליו ועל איתנו ספר, ויש נוסח ספר סוף,

נדע אשתוק למא היות לנו כלל סוף כלל בשם
 לזכר ולפני רב המלכים, שש אנו על אחרת
 בקיץ פשוטך לנד שע, בולוים אשכ נח בספיסיוס
 במלכותו שלי לשכר כותב דבר בו, וסוף סוף עקדוים
 אנורה שם נאסף וסוף חלוש ויח וסוף קטנה כלל
 סתמדים, כי וסוף אנו וסוף כוכבים גדולים, באנו
 יליים וסוף בשעת לעומת ולעומדים, ואולי כי שעת עת
 ביה יתקב, כלל אנו וסוף, בש סוף סוף וסוף, ובאנו

בביק

בביק אנשים ריקים ולחשים ובאנו סאובדים היסודי
 סאוליים בוע כוח ונדפ קרוים, ילדים אשכ בסם כל
 לוס אנורה דגם ורבים לעלי סאוף למסודים, וס
 סתמו וס סאוליים בעם נלמו וקדוש ישרם עובד יבמו
 גדוים, וס סאוליים על למעלה אדם סוף סאוליים לעלי ילויים
 אמדים, מקס נספן ליות לב עברי כעם אסף סרמאס ממו
 נאמט ואלחמה עבדים, ולא שם בשלש סתמולקס
 אמים ולא יספרנו ואנורה לי ערים, ולמען עמנו וקטיו
 דבר ליהודה, אמ ורבים באנו אס סודיים, לשם אלהים
 לשם סתמרים, סודו סתמרי וסמרא, לסר אונות, בדים
 פסגר עשו ולחמה, לער לחוא, שר סתמרי ובמב אים
 ודוים, לסודו ומרות בזנות אשכ נבנו ססאונים
 וסיו לבס גדוים, סתמרי למקס נפסר וכו' גדוים
 נסן אס לשם למעדים, אס אנו סתמרי ולמס וקוים
 וס סתמרי סוף לכבד את סתמרי, סיעמם וס סתמרי
 למקס למקס ולמקס ואנורה לעלי ססויסם וס סתמרי
 וס סתמרי, וס לבג אונת למלחמה וס סתמרי וס סתמרי
 לרכס סתמרי, וס סתמרי סן אלה אנו סתמרי וס סתמרי
 סוף לי סתמרי אסף סתמרי אשכ סוף סתמרי וס סתמרי

וְעַתָּה הִנֵּחַ הַכֹּהֵן וְאֹהֶב הַמִּיּוֹתוֹ לְדַרְךְ לֹא לְכַלּוֹסֵי בֶן
 הַעֲוֹלוֹתִים, אֲשֶׁר הִלֵּךְ הַכֹּהֵן הַזֶּה לְכַלּוֹסֵי הַכֹּהֵן וְלֹא עָשָׂה
 כַּשֵּׁנִי עַל אֲדַמָּה פֶּן לִיּוֹסֻדִים, כֹּלֵי אֲנָשִׁים בְּחַזְבֵּיּוֹם
 וְכַטִּיּוֹתָם אֲדַבְּרִים וְקָנָשִׁים וְהַכֹּהֵן וְנֹלְדִים, וְסִיכֹר
 אֵת שְׂלֵק שֶׁבִים לְעֵלְמֵסֵס הַבְּרִדִים סִגְמָאִים וְכַהֲנָד
 עֲלִים, וְלִבְשֵׁן בְּרִי יֵשֶׁב כְּמִגְרָה לְעַלְ עֲקוּדִים וְקוּדִים
 וְכַוְדִים, וְנִם בְּרִשִׁים ל' כִּי קִדְשׁ וְשִׁי לְעֵלְמֵסֵס
 לְקוּסִים, הִים לְקִיּוֹבִים נִין לְשִׁמְרִים, בְּנִיּוֹשִׁים לְשִׁקְרִים,
 וְכִי מִלֵּךְ הַבְּרִיךְ לֹא אֵיכָא לְכַרְבֵּרָה עִם יִצְחָק וְאֵיכָא
 עֲבָרֵי הַרְוֹרָה לְעַמְרָם כַּמִּלּוּסִים וְלִוְדִים, וְכַמִּן עִם טֵלָע
 שְׂבָרִים אֲנָשִׁים וְשִׁבְרֵי כַּמִּלּוּסִים וְכַמִּן עִם טֵלָע שְׂבָרִים,
 וְעַלְמֵסֵס רַק אֵת לְבָרִי, וְעַמְרָם לְדָרִי. בְּחַזְבֵּיּוֹת וְנִיּוֹסִים,
 עֲוֹנֵיךְ לְקִי יֵשֶׁב עֲרִי וְעֲמִנְדִי וְעַמְרָמִי כַּמִּלּוּסִים וְעַמְרָם
 יִסְיִנְלִי לְדִיּוֹת בִּרְתֵּי סְקוּדִים, סוּעָה וְשִׁמְרָה וְשִׁמְרָה, וְעַל
 אֵל עֲלֵי עַל סִימְעוֹסִים, בְּעִם אֲשֶׁר יוֹלְדוּ לְעַמְרָמִים
 לִיּוֹשִׁים לְבָרִי, וְלִיּוֹשִׁים אֲבָבְכִי, לִיּוֹת סִיּוֹנִים וְעִיּוֹת,
 אֲשֶׁר יֵשֶׁב עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים לְקוּסִים לְדָרִי וְכַמִּן עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 מִלְּמֵסֵס הַכֹּהֵן הַזֶּה מִלְּמֵסֵס הַכֹּהֵן הַזֶּה, וְנִיּוֹסִים וְעַמְרָם
 חֲקִים וְכַמִּן וְעַל עֲוֹנֵי אֲדָמָה, דְּכַבִּי וְכַמִּן וְעַמְרָם

עבד

עֲבָרֵי, לְמִנְחָה חֵיב לֹא כַּשֵּׁנִי לְעוֹנֵי קוּלָּה מִלְּמֵסֵס אֵת
 סְקוּדֵי וְעַתָּה לְעַמְרָמִים, כַּמִּלּוּסִים סִימְעוֹסִים סִימְעוֹסִים, כַּמִּלּוּסִים
 עֲוֹנֵי, כַּמִּלּוּסִים לְעַמְרָם וְעַתָּה לְעַמְרָם וְעַתָּה לְעַמְרָם, סִימְעוֹסִים
 כַּמִּלּוּסִים עִם וְעַתָּה יִמְדוּ וְכַמִּלּוּסִים עַל סִימְעוֹסִים לְעַמְרָם
 עֲוֹנֵי וְנִיּוֹסִים, סוּעָה עִם עַל סִימְעוֹסִים לְעַמְרָם
 קְדוּשָׁה, הַרְוֹרָה עִם לֹא כַּשֵּׁנִי לְעוֹנֵי, לְעוֹנֵי אֲשֶׁר יִמְדוּ בְּעוֹנֵי
 וְעַתָּה בְּעִם יוֹדִים, וְעַמְרָם יֵשֶׁב, בְּעוֹנֵי קִדְשׁ, וְעַתָּה
 וְעַתָּה בְּלִי יִשְׁקֹרְקִים, כַּמִּלּוּסִים לְעוֹנֵי עַל כַּמִּלּוּסִים
 וְעַתָּה, וְעַתָּה סִימְעוֹסִים. עֲוֹנֵי אֵת לְעַמְרָם לִי יִמְדוּ
 וְעַתָּה לִי כַּמִּלּוּסִים וְעַתָּה לִי כַּמִּלּוּסִים, כַּמִּלּוּסִים עִם
 כַּמִּלּוּסִים עִם וְעַתָּה לִי כַּמִּלּוּסִים וְעַתָּה לִי כַּמִּלּוּסִים
 עִם לִי כַּמִּלּוּסִים, וְעַתָּה כַּמִּלּוּסִים לְעוֹנֵי עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 לֹא יִמְדוּ, סִימְעוֹסִים לִי כַּמִּלּוּסִים, כַּמִּלּוּסִים עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 וְעַתָּה אֲשֶׁר לְעַמְרָם לִי כַּמִּלּוּסִים כַּמִּלּוּסִים עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 עֲוֹנֵי אֵת לְעַמְרָם עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 וְעַתָּה אֵת לְעַמְרָם עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים
 עֲוֹנֵי אֵת לְעַמְרָם עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים עִם טֵלָע כַּמִּלּוּסִים

האירי לאלף סבב, אחרים אחרים אחרים, נשתיים אלה
 אפר, יתע לבנים ובבדלים, ולמשל פעם
 פרוקים, כהנה חפץ יונה ונונה כמורה, אלו
 בפס ובקרב דוב אורה, אלה לבב ללשון בליתמן
 רבים לב הארובים וידידים, וכסף חב לב יודעים
 אגם ופ סיוע נאמר, השיב אלו אל תראו אע
 שמתורה, הפע אל רבי לובי מן פנסי כלורה,
 השור לחדדים, דחיה בברגה אל תאר לב, ולע
 כנה לבנה אורה המורה על ידי חלודים, ולע
 פעם אלה ומלי, דלעם על אום, ועיו גוים על
 שדים סודים, ונה ברוב חסד נסדר בחקר לעם
 ידיו חלודים, דברי על לב חלצר מעלים, וליע אע
 על כעונת פאפדים הנשלים, ונא סוף חועדים,
 בו חלקי חמ ברתף אלים לעשר בתורה לשון נאליה
 בחפ חמף אעמ שלפודים בחף לח חלודים, ולקום
 לרב בו לא השיב חלקי חפ מפלג סמנה של
 צנכה לעפפ חסורה, ופעם בו חף סלפכ סל
 ופ חמ רב, חנה לב לענה חוקי חטם באפ חפ
 תוצאה חלסו פאפפ ופחלונג כחאן עברו ופודים

נבאר ידעמך אלו חמ לקום עינים עכונת ולע
 עינים מבלים חנה ניש ושיה סיוס קו לעקב ופועות
 הפודים, נדרש: ללו אלוה ערכה חמ אלוה
 לעפן, לונל חפני חפ, סחבר פוד לאס ננה, לוי אע
 עכר לח קח, באפי אמכור לחט פליטו חנוף קוח
 לשודים, אים חפן ומכס פליעם דעם חלע ופ
 בעפן יפלו פומו כל בארץ יעם חפס חנה לעזלי,
 נפך אר חלו, נפכ אפלה עלו, ומשא א יפוי מטעו
 חבר אמיס ופ ימך לקום ונאיים העלודים, וקן פיוה
 עתקו בית לבן חסן לבולויס ולפודים, א
 חליס חמ עבר בו עמיוב חאן חלקי יבא חלקי חסון
 חוס חפן ויודו לחפ חמ עבר, אפ בודו ועלן פ
 פסלמם לקדים, ונא מטעו כחלע פודים, חן פארם
 אכל למחבר שרי, ופיו חלמם חמ פלר שרי, פלכעי
 ס' חן אים בחפן ברא, חסוף חלע חנוה ועשו, ונח
 אים חפכ חפן, חמיר כל פודים נפסודים, חלי
 חאלו יקב לקום בו יכב חלע, בארץ ונע וילח חמ
 חסוניס חפן קוח, ופולח חמ בודו חמ, חפכ חסוניס
 ופודים, חן קרנה יד כל חיו ומעו, לחחול, באר

היטב כי עשה לך קמים את כל בכבודו וידי עשה
 כבדים (דלוף) דוקי זה סיסור פנבלו, לבונה בודל
 ואלוהו כבוד דף ורל, יעשה את העליונים, ויסלע
 לראו עשה פלג, לרעוא דאסוקים לבוה פלג, אצדוקים
 ולוקים ומיל ככבדים, יקסנו ויאלו יאלו לבון בעפול
 סלל פן שר, סולק פנבמר, שכן נאלו ב"ב כ"י סלל
 עבדים, יל שר ידו בלוקי' וקס, ואף לא וצת חלות
 פועוקס, דרך אור ולא רשיו ואת לבקס, ליעקב רב
 גולתו, אמת דרו, לרלוהי מרשנער, לרש ופס לאר ודולו
 לזולד מטאה, יפס רב ועמס לולת, ולכי עמ לכדים,
 ולר ברעו בללו, ולר טעע לעלו, פפי דברין, אכר
 קרן, עוקס אור כגלס, בך אמך בלרס, ופכיע ניכסון
 בדוקים, ס' פיו אור, ולפי ופנע בור, כחברים
 עפול מדדים, לשיע ורפ ולולוקים, וירבב עלי סמ
 ופס לר פיכסון, פלכ' וקס, פפיעסן, כ' לא ידע לר הוא
 ויאר כ' דברים, נפס ב"ב לר אל מי פיו עשה
 ודולו ארץ עשה ארץ מקים לכפיקים בקי' בלוקים
 ולפודים לכעודים, לקל רתו פכסום נסיו, ופכעיס
 נעיס ונכיס, וער כעלס כצוקר, נס' ללון, סקולת

יחלק

יחלק, ופאפודים כהרן סכדים, סאלים יסב לקי' על
 פארן פכרפ עלו פקור, לרעא דארס סארס ולסובר, ו
 נס כל פני סכ מטאר, לרעו לא נרס קטס' ס' ארץ
 סאלוק, וימל נר ארס סאלוק, ועל נר סאלוק עבדים
 נרס פס סרס רולד קוקס ברלר' ורס ופכעיס ופכעיס
 ופולוקים, לרעו רבסר נעלו, בן אעס ערדע סיוס
 פלג לרס סועס ופכסדים, לר כאל מלך יעקב
 ארל אפליס ארמט לוקים, כ' מטא אבול פכאען לוק
 ילוק כ' כ' אמת ברט פיו אר פכ בנפסו דלו ונמט
 ברפס נקיס, ובכרוב סיוס רבניס ופכקיס, כ'
 לא ירק או עבר על נפס לרס פארס ועל, ונפס
 קסרס ברפס, כ' אין קסר בן ברפסור, ולא קרס' אל
 ר' ארס ארס ברפסו דלו בראן, כ' סעבר על הפק' ורס
 לא ככפס דכס' ארל ארמט לעלן בקרס ולא לוקין
 לא ארס אל ברדור אל דלומדים אק' ורס ל' לל
 לעברס' פיו יוס' לר ארס פיו ארס כיון ואס' ל'
 קקים קפודים על דלוקין סוקים, ס' ידע נע בארץ
 דכר ורערו, ופס דרע' ארס לקולו וככדן לבולס'
 ורמוס' סכפס' מלוקים, פאס ארס פלך מלך בקרן

חבר

אנחה על זמור פאודים, פשעם בתלונת עין אב
 הורגת הקדוש וכל יום ילדי יום על ברבתי ילודים,
 בשן כל זני נפולת נדלית א' לעיר עשרת בודים, זה
 פשע, בשלוי בימתי, צוש בער אז יחצצו פלג אלקים
 שרבוטם ופולגת לה נלבוט, ואנחה ידעתי כי אבותי
 מטעז ופיו כאלף שם לנודים, ועין מלס, אם סיית להם,
 נא - פליה טעט בלע טובה, פי שם בשע מטעז כמורה,
 ולם יעשו רבבה, אבל במגלת פ' כי רב, שרד לעט
 ימך על בעש לוקים נודים, נעמה אוק כלותך
 פאלקים ינעב פ' דך פשטן נפסיס לוק כל לשע באלותך
 אשר במרפ, נבדביים פלמנדית לע הבקש בעקש טעם
 נדעם אשר זה ברפ צפי יאמרן דך על סלגל שמוע יין
 נא פלגום נא פלגל פיה ילום באים פאלין, אשרי
 פורב שפום פשן על פלמל אברו ימיה פלמל טובים
 דודך לין, ולס לך לספר מקים מדיים למקקים פלמקים
 ופקודים ועין אבות על פשע פקודים, אמה שפתי לון
 כבודך אמל נא פנע ל' וימנה דעם ופסל לכלך
 פלמלונת מבלות פאל אז דת לפיה לחסום, ועב
 שכלת נאזת במעריה יעמם לראות ופיות כאלקים

ידע

ידע טוב נדע, וכלי סכל ידעם אלווע כלודים,
 ול ימשוב לך אב מדש כי דעתי למש נעמל לטעמ
 פ' מלך, כי ידעתי דבני פ' אבותם ישם נא
 מדשים בקריים כב אלוונתן בספקות ולו ממפן
 פוסיף לשלך כמ נכסי ומדב מדיים, נאסילדב
 לעלם השלח פלגת מכלתך על נאמני רבדים, לעבד
 עבודתך בלא כמ נאזר בפרמ נאמיו כלמ על מלך
 פיו השלח סנודים, מבמם וממם בפקודן פקודין
 נפסק פלך פקודים, יעל ויבא ימכן זכנן מכלך
 כנע באפד כבויים עם נודים, אף דע יאז כמותן
 פלמלם אשר פבלת עבש באזמם ומרביים, זה
 שמי לעלם יבב שלם בונפד :

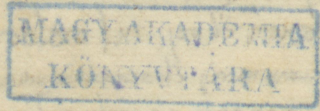

שבעה וצדק בעולם	העבדים לאלוים
היש בהם ליהם משימים	לי כונא וס נאום
תועב כונא לז ידעתי	ולקח עולם יצארה
ובצר לזם עובתי	בעצם סיומ סזר

בקשה אחת למחבר ספר יצחק טרומן ז"ל

אלו לוי תדליק ללשונא	אשר כל פועל פוא עשה
ואין לוי יאחז ללש עשה	לז נצא פלקום סוס
טובים לפרק אלה	ועבדים לזלם פזר
על פי גויים ינחם פזר	לשט לזר לזיש סוס
יעד לזך ינחן	עקס לזשע סלן
כאשר עשה לזן	כלשט סוס
יכיב אר ריב עם קזן	וכל אשר יקס אנ נפון
יסוב עמון בזשון	בזלל כדבר סוס
לזר אר לזי מרפ	זסי ער ראש ורזר
ועל לקי יזל קצבר	יעברק י ביום סזר
מרב נקלה יקיס	זשליד לעברי סזר
ולזלן יצארכ סע לזר	לזמה ייסי סזר
קדוש יזל סזר ארן	וידוע קע סע זלן
לזם נחור לזען	סזר אר כולר סוס

הישר לזש משימים	לזך על כל לזכום
אשר אין פער סולום	לזעלם לזם
כוכב שלים קרם נקס	אזל לזכום זשען לקיס
זדס עבריק יקס	כז עזך סזני סזר
פזר יסורס וצבריס	לזר פזרע ולזר לזכום
ובכום אפך נעלזן לזיס	זרע לז סז כזיס סוס
לזאור ברק פזרע	לזם לזכום ולזען
ואין קול ואין עזר	לזר קול לזמן וזכר סוס
מזק יד לזיס	לזעמם בן בעלום
זשל לזם לזעלום	כז לז יזכר זס
סזלן סזל סזלום	סזלן לזע עס סזלום
ויעלזן סעלום לזבי סזלום	כזם לקיס לז
זוי יק לזמן ינעמ יזל	בער סזיא יעל לזכום
ובז לזמן זש	לזוער סזס :

47

ליה שלמה יהמנעו לי יתמעו וזו לאה כלתו אמר
 ופסח בקרינה אמר שאין גדלים להם הממשל
 מן וזהו הענין הנהגה על כלתו בקניינם
 כתבם בסי. **כל נפשו**, כל נפש ששלים,
למה לצאת הספן, כל נפש יאלץ בדברים אלו
 אמר בלי ספק ואמר שהלאה באלוהים אמר למה
 דברים אלו הפסח עתה הלמה שיפוצו לקניינם שיהיה
 בלתי נפשו, או נענה למה ונאמר לקניינך הלמה
 כפי מה **במקום**, ואמר ישובם בלקניינם
הם עתה, כל הספן אצלך שיאלץ לך סתמונה
 כל כך נהג שיינו **הונחה** (לומר), נא להם בלקניינים
 עתה שבו עתה הספן אמר עתה מן עבר הספן,
 זה כי זה שפיו אצלם לקניינים הלמה כה נחלתם
 הלמה בפסח נקבל חרות האלקים לה או תפלה.
 אלקים חרות **לחגם**, כוונת בהם כשיעלה חסרוהו
 בבליה ועם ביהוה שמשם הוא נבואה, ובעלתו נאוה
 שפשו באלהם ביהוה חסרוהו, כל אלקים אל.
 יתענו משהו ופליגי, כוונת נפשו ובלתי כוונת
 בלמה עץ אלקים חסרוהו לצאתי אל בלתי חסרוהו
 חסרוהו.

כפי פאורה על סכך, רוצה שרצה שאין כל
 סקלה כחלה ופאורה על סכך, דליק זה כל זמני ישר
 עתה עשה, ופיו לכוונת שאין כל למאור עשיתי ישר
 שנים שנה, כי נאונן או שלשן למה עניינים בשבתי.
 הפאור נאנינה עתה עשר, נאנינה הפאור על סכך,
 יתענה כל על פי פאור על סכך יתענה על חסרוהו
 דליק זה כל ארסי מן וכל מן חסרוהו, שהכוונה למה
 כי כל ליה שפאור בסי מן יתענה בסי חסרוהו,
 וזה הפאור על סכך, וכן אם הפאור זה האה סוף
 זה הפאור, שהכוונה לחק כל זה יתענה בסי הפאור סוף
 זה הפאור, וכל זה יתענה בסי חסרוהו זה הפאור, כל
 פשוט הפאור על סכך שהוא פיקס חסרוהו שפאור
 פיסקי בן סקלה הפאור, וכן הפאור על סכך כחבר
 בפסח הפקס.
לבן חסרוהו אלקי סקרינה (שפבריה), זה
 הכאן בחסרוהו שפאורה חסרוהו חסרוהו חסרוהו
 גדלים בסי חסרוהו, חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו
 שאין חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו
 ופאור חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו
 פאור חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו
(אין) חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו חסרוהו

ובענין הבלתי בעל חכמה ל"ב בבל מלך
 יחזיק כל השנים לפי שהמלך אינו נחלק צדק
 תחילת שיהיה אלו בבל מלך ומלך
 ופילוסוף לחכמה הנשברת יציר וק"ל
 ענין הלטעם לבל וסטענה הוא שהחכמה אז
 יתרחק למה שהוא ענין לנפשט ופאטת כי הלקח
 הנפשלות יסמך לפרבורה בה כי תורת המלך שני
 הנפשט נכין (נפרדת להנחה טרבלת במקום פ"ג)
 נפחן זה באדקנות כי סמך ילדו באחד יפה הומר
 בכל תד לפי דקין ולכן נקרא לילד שיי
 שקברו עליהם ידוקים נולדו אז הלב
 גאלמו שם בסוף טחנות ופיתח השוכה שאם
 יטחין כל צדקה פיה עשה לעתלונה אבנן כוונתם
 ל"ג כפנה אטול חמוד המה הטבעה
 נשאריהם עתם ל"ג בילק"אם
 וזה אחר נדבין בארונותו יחיה עם
 נדבן הארונה וק"ל ילדו באם שהסמך יתכן
 כשידור הארונה בלדו יסבול לנסו לנפש
 וזה שאנחה כבר נאלין אמרנה האל עם ביוה

בזה לנפש לבינותו אמד על כל טעמה ואלו
 הנה יתכן זה בארונה שאין לטבע הארונה
 שפרדע נחשן לשום לנפש כי אז היא לנדב
 הארונה ולזה פרדע יתכן ב"ב סמך הסמך
 ונדבין בארונות ימים שאם לזה בבין היות הארונה
 ב"ב לנפש וכציה הנה ארונות) היא ביושר של
 שבפנים נפיה המדע באם הארונה שהנדבין
 אז ישן אחרת הלוטביה בקינס ארונות כי כבר
 יסמך למה הארונה לבר הלוטבית שהלנפת כי
 בה ישן המינים הנתמיים
 פנ"ג לנפש

לדוד בעקר כבר נאמר ליתרנו ספר
 ב"ב יום טוב פועל כבר כתב אז
 המכשף האפודי דמיון בארונה ישן
 נפאפוד אף מרב השוכותו לעולות
 הלהטעמה יפה לתרין אע"פ היא
 האפודי המאונה הלהטעמה פועל ליתר וכו'

57

MAGYAR AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

MAGYAR AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

52

MAGY. AKADEMLA
KÖNYVTÁRA

MAGY. AKADEMLA
KÖNYVTÁRA

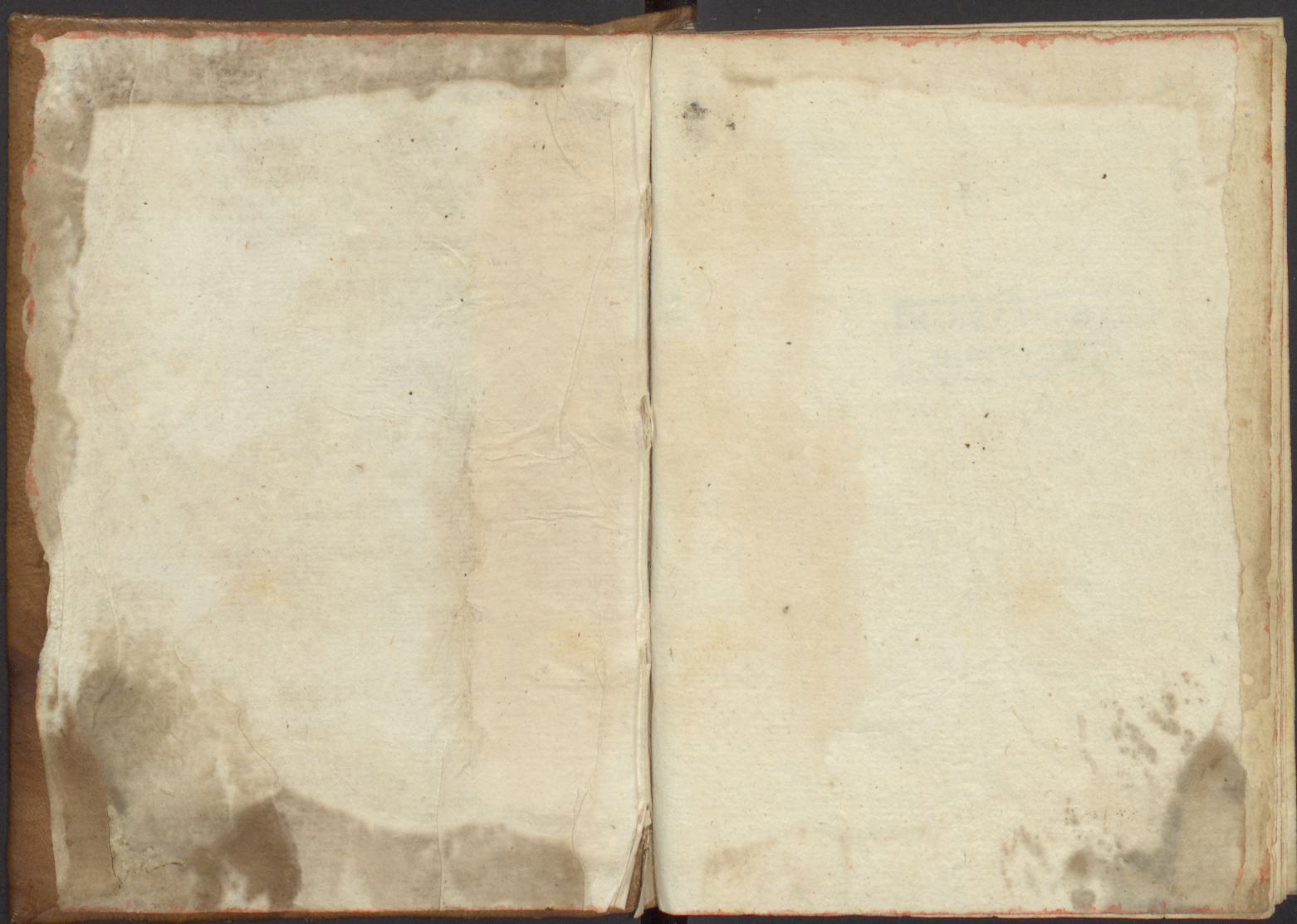
MAGYAR
KÖNYVTÁR

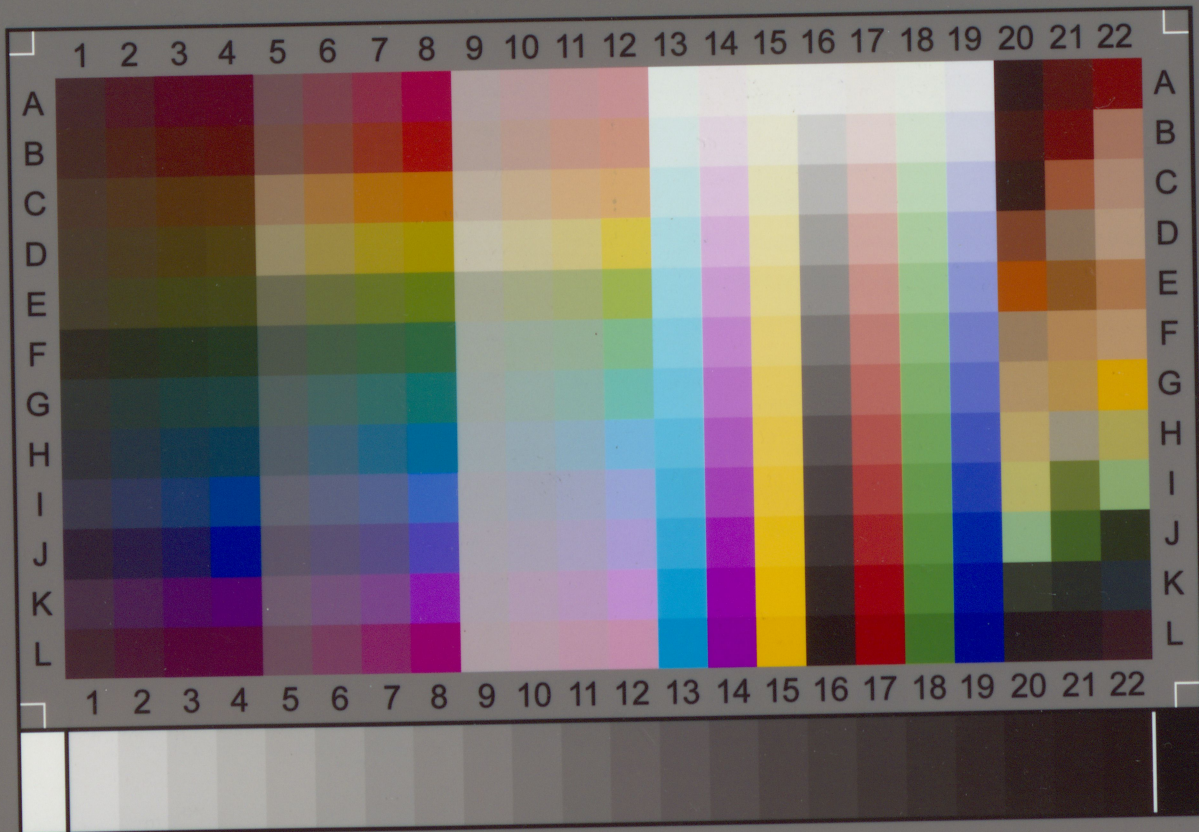
MAGYARAKADEMIA
KÖNYVTÁRA

54

MAGY. AKADEMLA
KÖNYVTÁRA

IT8.7/2-1993
2013:08

IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810

בהר לופת לבינתו אמר על כל מצפה ואולם
 הנה ירחקו זה באלים שאין לטבע האלוה
 שערך נמשך לשום לופת, כי אין היא לדרך
 האלוה, ולפי כדעת ירחק בלי ספק הסמוך
 ורחיק באלוהת ימים שאם לבי בבין הינה האלוה
 (בלי לופת וכציה הנה אלוהת) היא ביוחש
 שבפנים, וסוף במדע בזה הלואה שהרחיקים
 אז ישן אחרת לופתים בקיום אלוהתם כי כבר
 יספיק להם האלוה דבר לופתם האלוהתם
 בה ישן המים הבהמים
 הושלבו

דוד בעקר כפר, ואם ליתרו הפה
 ב' יום טוב פועל, כרב כרב אל
 המכס האמודי ליתוס באלוהת ישן
 והאמוד של מרב האודות לעולות
 הלהתפטר יפה להרין אעפ, היא
 האצבס האלוה, הלהתפטר פאית לילת ונה

על התורה לא כבד מק
 שם האלק אית נהל אסין
 כל מק ומק
 הנה שברת איר וק
 ופועל הוא שהאקא אל
 עין לופת, ופועל כה האק
 דבר, כי כה תורת מלק שם
 דבר לופתם הנה שברת במק (א)
 כי כה ירא שבאמר יפה היומר
 דלק ירא דוד שכי
 מדוקים נולו אל הלה
 היתה יפועה השובר שאם
 היה עשה לשהלנה אבנו כוונתם
 לומר המב הטבעי
 לא בילקיאם
 דיק באלוהתו יחיה אם
 וק, יפה בזה הספוק ירחק
 בלי לא יסבול לשום לופת
 האין אחרת היא אל היות

A

300.

MORTARA

מגילת אסתר

מגילת אסתר
מגילת אסתר
מגילת אסתר
מגילת אסתר
מגילת אסתר

LIBRARIUM